

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 176 (XX) — Nr. 873

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Marti, 23 decembrie 2008

SUMAR

	Pagina	Nr.	Pagina
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE			
Decizia nr. 1.201 din 11 noiembrie 2008 privind excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 3 din Decretul-lege nr. 126/1990 privind unele măsuri referitoare la Biserica Română Unită cu Roma (greco-catolică), astfel cum au fost modificate prin Ordonanța Guvernului nr. 64/2004, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 182/2005.....	2-3	Decizia nr. 1.321 din 2 decembrie 2008 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 490 alin. 1 din Codul de procedură penală	17-19
Decizia nr. 1.263 din 25 noiembrie 2008 referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 55 alin. (2) lit. a) și ale alin. (3) lit. b) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 194/2002 privind regimul străinilor în România	4-5	Decizia nr. 1.326 din 4 decembrie 2008 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 506 alin. 1 și 2 din Codul de procedură penală	19
Decizia nr. 1.270 din 25 noiembrie 2008 referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 212 din Codul de procedură civilă	5-6	Decizia nr. 1.328 din 4 decembrie 2008 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 64 alin. 1 lit. a) din Codul penal.....	20
Decizia nr. 1.273 din 25 noiembrie 2008 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 138/2004 pentru modificarea și completarea Legii nr. 571/2003 privind Codul fiscal, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 163/2005	7-8	Decizia nr. 1.329 din 4 decembrie 2008 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 278 ¹ din Codul de procedură penală	21
Decizia nr. 1.274 din 25 noiembrie 2008 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 108 ⁵ alin. 3 din Codul de procedură civilă	8-9	Decizia nr. 1.330 din 4 decembrie 2008 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 2 pct. 21 și art. 7 din Legea nr. 61/1991 pentru sancționarea faptelor de încălcare a unor norme de conviețuire socială, a ordinii și liniștii publice	22-23
Decizia nr. 1.276 din 25 noiembrie 2008 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 215 alin. 3 și 4 din Codul penal	9-10	Decizia nr. 1.331 din 4 decembrie 2008 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 911 din Codul de procedură penală	23-24
Decizia nr. 1.290 din 2 decembrie 2008 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 178 alin. 2 ¹ din Codul de procedură penală	10-12	Decizia nr. 1.345 din 9 decembrie 2008 referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. II din Legea nr. 288/2007 pentru modificarea și completarea Legii nr. 4/1953 — Codul familiei	25-26
Decizia nr. 1.301 din 2 decembrie 2008 referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 9 alin. (4) din Legea nr. 393/2004 privind Statutul aleșilor locali	12-13	HOTĂRĂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI	
Decizia nr. 1.306 din 2 decembrie 2008 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 2 și art. 20 din Legea nr. 146/1997 privind taxele judiciare de timbru	14-15	1.684. — Hotărâre privind transmiterea unei părți din imobilul „Palatul Parlamentului”, aflat în domeniul public al statului, din administrarea Camerei Deputaților în administrarea Senatului României	27
Decizia nr. 1.316 din 2 decembrie 2008 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 496 și art. 497 alin. 1 teza întâi din Codul de procedură civilă	15-16	1.697. — Hotărâre privind aprobarea nivelurilor impozitului pe mijloacele de transport prevăzute la art. 263 alin. (4) și (5) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, aplicabile în anul fiscal 2009	28-29
		ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE	
		689. — Ordin al ministrului internelor și reformei administrative pentru aprobarea Regulamentului de organizare și funcționare al Colegiului Național de Afaceri Interne	30-32

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE**CURTEA CONSTITUȚIONALĂ****DECIZIA Nr. 1.201**

din 11 noiembrie 2008

privind excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 3 din Decretul-lege nr. 126/1990 privind unele măsuri referitoare la Biserica Română Unită cu Roma (greco-catolică), astfel cum au fost modificate prin Ordonanța Guvernului nr. 64/2004, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 182/2005

Ioan Vida	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Augustin Zegrean	— judecător
Ioan Tiucă	— procuror
Claudia Miu	— prim-magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 3 din Decretul-lege nr. 126/1990 privind unele măsuri referitoare la Biserica Română Unită cu Roma (greco-catolică), astfel cum au fost modificate prin Ordonanța Guvernului nr. 64/2004, excepție ridicată de Parohia Ortodoxă Română Sisești în Dosarul nr. 486/100/2008 al Tribunalului Maramureș — Secția civilă.

La apelul nominal răspunde Parohia (greco-catolică) Sisești, reprezentată prin avocat Ion Gheorghe Bârsan, fiind lipsă autoarea excepției, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Cauza fiind în stare de judecată, avocatul părții prezente solicită respingerea excepției de neconstituționalitate, invocând jurisprudența în materie a Curții Constituționale.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

Prin Încheierea din 2 iunie 2008, pronunțată în Dosarul nr. 486/100/2008, **Tribunalul Maramureș — Secția civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 3 din Decretul-lege nr. 126/1990 privind unele măsuri referitoare la Biserica Română Unită cu Roma (greco-catolică), astfel cum au fost modificate prin Ordonanța Guvernului nr. 64/2004, excepție ridicată de Parohia Ortodoxă Română Sisești într-o cauză având ca obiect o acțiune în revendicare.**

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul acesteia susține că art. 3 din Decretul-lege nr. 126/1990 privind unele măsuri referitoare la Biserica Română Unită cu Roma (greco-catolică), astfel cum au fost modificate prin Ordonanța Guvernului nr. 64/2004, contravine dispozițiilor art. 29 alin. (1), (2), (3) și (5) din Constituție. Prevederile referitoare la posibilitatea cultelor ca, atunci când nu se înțeleg în stabilirea situației juridice a lăcașului de cult, să apeleze la instanțele de judecată, pe calea dreptului comun, încalcă dreptul la libertatea conștiinței și dreptul de autonomie a cultelor religioase.

Tribunalul Maramureș — Secția civilă și-a exprimat opinia că excepția este neîntemeiată.

Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Avocatul Poporului apreciază că dispozițiile criticate sunt constituționale.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Guvernul nu au comunicat punctele lor de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Avocatului Poporului, raportul judecătorului-raportor, susținerile părții prezente, concluziile procurorului, dispozițiile criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și dispozițiile Legii nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 3 din Decretul-lege nr. 126/1990 privind unele măsuri referitoare la Biserica Română Unită cu Roma (greco-catolică), publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 54 din 25 aprilie 1990, astfel cum au fost modificate prin Ordonanța Guvernului nr. 64/2004, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 182/2005, publicată în Monitorul

Oficial al României, Partea I, nr. 505 din 14 iunie 2005. Diposițiile astfel modificate au următorul cuprins:

„Art. 3 — *Situația juridică a lăcașurilor de cult și a caselor parohiale care au aparținut Bisericii Române Unite cu Roma (greco-catolică) și au fost preluate de Biserica Ortodoxă Română se va stabili de către o comisie mixtă, formată din reprezentanți clericali ai celor două culte religioase, ținând seama de dorința credincioșilor din comunitățile care dețin aceste bunuri.*

Partea interesată va convoca cealaltă parte, comunicându-i în scris pretențiile sale și punându-i la dispoziție dovezile pe care se sprijină aceste pretenții. Convocarea se va face prin scrisoare recomandată cu dovadă de primire sau prin înmânarea scrisorilor sub semnătură de primire. Data convocării comisiei mixte nu se va fixa mai devreme de 30 de zile de la data primirii actelor. Comisia va fi constituită din câte trei reprezentanți ai fiecărui cult.

Dacă la termenul stabilit pentru convocarea comisiei aceasta nu se întrunește sau dacă nu se ajunge la niciun rezultat în cadrul comisiei ori decizia nemulțumește una dintre părți, partea interesată are deschisă calea acțiunii în justiție, potrivit dreptului comun.

Soluționarea acestor acțiuni este de competența tribunalelor. Acțiunile sunt scutite de taxa de timbru.”

Dispozițiile constituționale pretins încălcate sunt cuprinse la art. 29 alin. (1), (2), (3) și (5) referitoare la *libertatea conștiinței*.

În esență, autorul excepției susține că posibilitatea cultelor de a apela la instanțele de judecată, pe calea dreptului comun, în situația în care cultele nu se înțeleg în stabilirea situației juridice a lăcașului de cult, încalcă dreptul la *libertatea conștiinței* și dreptul de *autonomie* a cultelor religioase.

În practica sa jurisdicțională, Curtea s-a mai pronunțat asupra dispozițiilor art. 3 din Decretul-lege nr. 126/1990 prin Decizia nr. 23 din 27 aprilie 1993, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 66 din 11 aprilie 1995. În considerentele acelei decizii s-a reținut că „legiuitorul

postrevoluționar [...] a stabilit principiile reconstituirii dreptului de proprietate, și anume: a) decizia unei comisii mixte, formată din reprezentanții clericali ai cultului care a deținut aceste bunuri până în 1948 și, respectiv, ai cultului care a preluat aceste bunuri după 1948; b) opțiunile credincioșilor din comunitățile pentru uzul cărora aceste bunuri sunt destinate”, fiind vorba de o reconstituire a dreptului de proprietate, printr-o modalitate diferită de aceea referitoare la bunurile ce constituiau proprietate de stat, reconstituire ce se face cu respectarea *principiului libertății cultelor religioase*. Cu acel prilej, s-a statuat și asupra posibilității cultelor religioase de a se adresa instanțelor de judecată, deși textul criticat nu conținea o reglementare expresă. În acest sens s-a arătat că art. 3 din Decretul-lege nr. 126/1990 reglementa o jurisdicție *sui generis*, care este „conformă principiilor constituționale cu privire la libertatea gândirii, a opiniilor și a credințelor religioase, respectiv la raporturile dintre culte și stat. Ea nu îngrădește posibilitatea cultelor de a se adresa justiției, cum ar fi în ipoteza în care nu se respectă opțiunea majorității credincioșilor.”

Așadar, art. 3 din Decretul-lege nr. 126/1990, în forma atunci examinată de Curte, nu prevedea în mod expres accesul la justiție al părților litigante. Această soluție legislativă a fost adoptată de legiuitor mai târziu, prin Ordonanța Guvernului nr. 64/2004, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 182/2005.

Întrucât nu au intervenit elemente noi, care să justifice schimbarea jurisprudenței Curții, soluția și considerentele, acelei decizii își mențin valabilitatea și în cauza de față.

În plus, Curtea constată că dispozițiile criticate constituie o garanție legală a dreptului de *acces la justiție* a cultelor ce își dispută dreptul de proprietate asupra lăcașelor de cult, fără să aducă atingere libertății religioase și autonomiei cultelor. Altminteri, autonomia cultelor ar avea ca efect suprimarea unor drepturi fundamentale, care sunt garantate prin Constituție și prin acte juridice internaționale la care România a aderat.

Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 3 din Decretul-lege nr. 126/1990 privind unele măsuri referitoare la Biserica Română Unită cu Roma (greco-catolică), astfel cum au fost modificate prin Ordonanța Guvernului nr. 64/2004, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 182/2005, excepție ridicată de Parohia Ortodoxă Română Sisești, în Dosarul nr. 486/100/2008 al Tribunalului Maramureș — Secția civilă.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 11 noiembrie 2008.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Prim-magistrat-asistent,
Claudia Miu

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 1.263

din 25 noiembrie 2008

referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 55 alin. (2) lit. a) și ale alin. (3) lit. b) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 194/2002 privind regimul străinilor în România

Ioan Vida	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Aspazia Cojocar	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Augustin Zegrean	— judecător
Ion Tiucă	— procuror
Claudia-Margareta Krupenschi	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a prevederilor art. 55 alin. (2) lit. a) și ale alin. (3) lit. b) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 194/2002 privind regimul străinilor în România, excepție ridicată de Mao Yucui în Dosarul nr. 5.165/2/2007 al Curții de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal, cauză ce constituie obiectul Dosarului nr. 1.320D/2008 al Curții Constituționale.

La apelul nominal se constată lipsa părților, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Curtea dispune a se face apelul și în dosarele nr. 1.512D/2008, nr. 1.529D/2008, nr. 1.582D/2008, nr. 1.583D/2008 și nr. 1.642D/2008, având ca obiect aceeași excepție de neconstituționalitate, ridicată de Sun Yuefa în Dosarul nr. 5.855/2/2007, de Sun Dongyu în Dosarul nr. 7.822/2/2007, de Zhu Suie în Dosarul nr. 542/2/2008, de Li Guohua în Dosarul nr. 6.413/2/2007 și de Zhuang Changli în Dosarul nr. 71/2/2008, toate cauze aflate pe rolul Curții de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal.

La apelul nominal se constată lipsa părților, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Curtea, văzând identitatea de obiect a cauzelor anterior strigate, din oficiu, pune în discuție problema conexării acestora.

Reprezentantul Ministerului Public este de acord cu propunerea de conexare a cauzelor anterior strigate.

Curtea, în temeiul art. 14 și al art. 53 alin. (5) din Legea nr. 47/1992, dispune conexarea dosarelor nr. 1.642D/2008, nr. 1.583D/2008, nr. 1.582D/2008, nr. 1.529D/2008 și nr. 1.512D/2008 la Dosarul nr. 1.320D/2008, care a fost primul înregistrat.

Cauza fiind în stare de judecată, președintele Curții acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere a excepției ca neîntemeiată, deoarece textele de lege criticate nu contravin normelor constituționale și convenționale invocate.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarelor, reține următoarele:

Prin încheierile din 5 martie 2008, 7 mai 2008, 28 mai 2008, 5 iunie 2008, 4 iunie 2008 și 25 iunie 2008, pronunțate în dosarele nr. 5.165/2/2007, nr. 5.855/2/2007, nr. 7.822/2/2007, nr. 542/2/2008, nr. 6.413/2/2007 și nr. 71/2/2008, Curtea de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 55 alin. (2) lit. a) și ale alin. (3) lit. b) din

Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 194/2002 privind regimul străinilor în România.

Excepțiile au fost ridicate de Mao Yocui, Sun Yuefa, Sun Dongyu, Zhu Suie, Li Guohua și Zhuang Changli în cauze de contencios administrativ având ca obiect acțiuni în anulare a unor decizii de returnare de pe teritoriul României și obligarea Oficiului Român pentru Imigrări la prelungirea dreptului de ședere în scopul desfășurării de activități comerciale.

În motivarea excepției de neconstituționalitate, având un conținut asemănător, se susține, în esență, că dispozițiile legale criticate, care prevăd condiția desfășurării activității comerciale în conformitate cu planul de afaceri drept cerință pentru prelungirea dreptului de ședere pentru desfășurarea de activități comerciale, limitează excesiv și discriminatoriu dreptul constituțional la proprietate al străinilor care au realizat investiții în timpul șederii legale în România. Textele criticate instituie o stare de discriminare, întrucât condițiile legale impuse se referă numai la categoria cetățenilor străini. Totodată, ele deschid calea unor abuzuri ale Oficiului Român pentru Imigrări, deoarece sunt lipsite de precizie și claritate și nu îndeplinesc criteriul de calitate prevăzut de Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, în înțelesul dat de practica jurisprudențială a Curții Europene a Drepturilor Omului, în sensul de a fi „suficient de accesibil și precis încât să înlăture orice risc de arbitrar”.

Curtea de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal apreciază că textele de lege criticate nu contravin prevederilor constituționale și convenționale referitoare la dreptul de proprietate.

Potrivit dispozițiilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierile de sesizare au fost comunicate președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și formula punctele de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate.

Avocatul Poporului, prin punctul de vedere trimis, apreciază că dispozițiile de lege criticate sunt constituționale.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Guvernul nu au comunicat punctele lor de vedere.

CURTEA,

examinând încheierile de sesizare, punctele de vedere ale Avocatului Poporului, rapoartele întocmite de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 55 alin. (2) lit. a) și ale alin. (3) lit. b) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 194/2002 privind regimul străinilor în România, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 421 din 5 iunie 2008, având următorul conținut:

„Art. 55. — Prelungirea dreptului de ședere pentru desfășurarea de activități comerciale: [...] *„(2) Prelungirile ulterioare ale dreptului de ședere temporară se pot acorda dacă străinul îndeplinește următoarele condiții:*

a) activitatea societății comerciale se desfășoară în conformitate cu planul de afaceri;(...)

(3) Dovada îndeplinirii condițiilor prevăzute în prezentul articol se face cu următoarele documente: (...)

b) documentele care atestă că activitatea se desfășoară în conformitate cu planul de afaceri;”

Autorii excepției consideră că textele de lege menționate încalcă prevederile art. 44 alin. (1) și (2) din Constituție — referitoare la dreptul de proprietate privată —, coroborate cu prevederile art. 1 paragraful 1 din Protocolul nr. 1 la Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale.

Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 55 alin. (2) lit. a) și alin. (3) lit. b) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 194/2002 privind regimul străinilor în România, excepție ridicată de Mao Yocui în Dosarul nr. 5.165/2/2007, Sun Yuefa în Dosarul nr. 5.855/2/2007, Sun Dongyu în Dosarul nr. 7.822/2/2007, Zhu Suie în Dosarul nr. 542/2/2008, Li Guohua în Dosarul nr. 6.413/2/2007 și de Zhuang Changli în Dosarul nr. 71/2/2008, toate cauze aflate pe rolul Curții de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 25 noiembrie 2008.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Magistrat-asistent,
Claudia-Margareta Krupenschi

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 1.270

din 25 noiembrie 2008

referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 212 din Codul de procedură civilă

Ioan Vida	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Augustin Zegrean	— judecător
Ion Tiucă	— procuror
Claudia-Margareta Krupenschi	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a prevederilor art. 212 din Codul de procedură civilă, excepție ridicată de Societatea Comercială „Baupartner” — S.R.L. din Ploiești în Dosarul nr. 2.049/105/2007 al Tribunalului Prahova — Secția comercială și de contencios administrativ.

La apelul nominal se constată lipsa părților, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Cauza fiind în stare de judecată, președintele Curții acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune

concluzii de respingere, ca neîntemeiată, a excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin **Încheierea din 13 aprilie 2008, pronunțată în Dosarul nr. 2.049/105/2007, Tribunalul Prahova — Secția comercială și de contencios administrativ a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 212 din Codul de procedură civilă.**

Excepția a fost invocată de pârâta Societatea Comercială „Baupartner” — S.R.L. din Ploiești în dosarul menționat, având ca obiect soluționarea unei acțiuni privind obligarea acesteia la plata unei sume de bani reprezentând contravaloarea unor materiale livrate și a unor lucrări efectuate și neachitate, conform contractului de subantrepriză încheiat între părți.

În motivarea excepției se susține, în esență, că dispozițiile de lege criticate încalcă principiul egalității, dreptul la un proces echitabil și la apărare, deoarece permit instanței de judecată ca în mod discreționar să respingă cererea legală a părții de a se

efectua o contraexpertiză în condițiile în care între concluziile experților numiți în cauză sunt diferențe de neconciliat.

Tribunalul Prahova — Secția comercială și de contencios administrativ apreciază că dispozițiile art. 212 din Codul de procedură civilă sunt constituționale, de vreme ce acestea nu privesc încuviințarea unei noi probe, ci doar refacerea unei probe deja administrate, necesară, după caz, în scopul stabilirii în concret a situației de fapt existente în litigiul dedus judecătii.

Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Avocatul Poporului apreciază că prevederile art. 212 din Codul de procedură civilă sunt constituționale.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Guvernul nu au comunicat punctele lor de vedere.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie prevederile art. 212 din Codul de procedură civilă, care au următoarea redactare:

— Art. 212: „*Dacă instanța nu este lămurită prin expertiza făcută, poate dispune întregirea expertizei sau o nouă expertiză.*

Expertiza contrarie va trebui cerută motivat la primul termen după depunerea lucrării.”

În susținerea neconstituționalității prevederilor de lege criticate sunt invocate normele constituționale ale art. 16 alin. (1) referitoare la egalitatea cetățenilor în fața legii și a autorităților publice, fără privilegii și fără discriminări, art. 21 privind accesul liber la justiție, art. 24 care garantează dreptul la apărare și art. 20 alin. (1), acesta din urmă fiind invocat sub aspectul încălcării art. 6 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, consacrat dreptului la un proces echitabil.

Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 212 din Codul de procedură civilă, excepție ridicată de Societatea Comercială „Baupartner” — S.R.L. din Ploiești în Dosarul nr. 2.049/105/2007 al Tribunalului Prahova — Secția comercială și de contencios administrativ.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 25 noiembrie 2008.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Analizând excepția de neconstituționalitate, Curtea Constituțională reține următoarele:

În opinia autorului excepției, dispozițiile art. 212 din Codul de procedură civilă sunt neconstituționale, deoarece oferă instanței de judecată posibilitatea de a exercita în mod abuziv rolul său activ, în sensul că aceasta poate refuza de o manieră discreționară, discriminatorie, cererea legală a unei părți de a se efectua o contraexpertiză, ca mijloc legal de apărare, în condițiile în care sunt diferențe de neconciliat între concluziile experților numiți în cauză.

Curtea constată că aceste critici de neconstituționalitate nu pot fi reținute ca fiind întemeiate.

Dispozițiile art. 212 din Codul de procedură civilă nu conțin norme cu caracter discriminatoriu, care să avantajeze o parte sau alta în defavoarea celeilalte, ci prevăd dreptul oricărei părți din proces de a cere motivat efectuarea contraexpertizei și de a depune această cerere până la primul termen după depunerea lucrării. Prin urmare, nu se poate reține pretinsa contrariedade față de prevederile art. 16 alin. (1) din Constituție.

Cât privește celelalte critici de neconstituționalitate, întemeiate pe art. 21, art. 24 din Constituție și art. 6 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, se constată că nici acestea nu pot fi primite.

Articolul 212 din Codul de procedură civilă reglementează două situații distincte: alin. 1 prevede posibilitatea ca instanța, în exercitarea rolului său activ în administrarea probatoriului, să dispună întregirea expertizei sau o nouă expertiză, atunci când datele rezultate din prima expertiză sunt nelămuritoare pentru aflarea adevărului. Decizia instanței de a se completa sau repeta expertiza ține de specificul fiecărei cauze și de administrarea probelor aflate la dosar, asupra cărora putere suverană de apreciere o are instanța de judecată, care, potrivit art. 124 alin. (3) din Constituție, se caracterizează prin independență și supunere exclusiv față de lege. Pe de altă parte, alin. 2 al art. 212 din Codul de procedură civilă prevede dreptul oricărei părți din proces de a solicita motivat, până la primul termen după depunerea lucrării, efectuarea unei expertize contrarii, cerere asupra căreia va decide instanța, în funcție de temeinicia acesteia. Este firesc ca partea să aibă dreptul de a solicita efectuarea unei contraexpertize, dar acest drept să nu fie unul absolut, *de jure*, ci să fie condiționat de exercitarea sa într-un anumit termen, iar cererea să fie motivată, deoarece în caz contrar ar fi împiedicată soluționarea cauzelor într-un termen rezonabil, cerință impusă de art. 21 alin. (3) din Constituție, având în vedere că părțile din proces se află pe poziții contrare și ar putea exercita cu rea-credință dreptul prevăzut de lege.

Magistrat-asistent,
Claudia-Margareta Krupenschi

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 1.273

din 25 noiembrie 2008

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 138/2004 pentru modificarea și completarea Legii nr. 571/2003 privind Codul fiscal, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 163/2005

Ioan Vida	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Augustin Zegrean	— judecător
Ion Tiucă	— procuror
Marieta Safta	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 138/2004 pentru modificarea și completarea Legii nr. 571/2003 privind Codul fiscal, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 163/2005, excepție invocată de Mihai Doru Băjan în Dosarul nr. 3.760/3/2008 al Tribunalului București — Secția a IX-a contencios administrativ și fiscal.

La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca inadmisibilă, arătând că autorul excepției nu a indicat textele constituționale încălcate prin actul normativ criticat.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

Prin Încheierea din 25 martie 2008, pronunțată în Dosarul nr. 3.760/3/2008, **Tribunalul București — Secția a IX-a contencios administrativ și fiscal a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 138/2004 pentru modificarea și completarea Legii nr. 571/2003 privind Codul fiscal, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 163/2005**, excepție ridicată de Mihai Doru Băjan.

În motivarea excepției de neconstituționalitate se susține, în esență, că, în condițiile în care Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal este o lege organică, modificarea acesteia printr-un act normativ de nivel inferior (Legea nr. 163/2005 de aprobare a Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 138/2004, pentru modificarea și completarea Legii nr. 571/2003 privind Codul fiscal fiind o lege ordinară) este neconstituțională. Aceasta, întrucât „Legea nr. 24/2000 privind normele de tehnică legislativă pentru elaborarea actelor normative, cu modificările ulterioare, stabilește principiul legal că modificarea unui act normativ, fapt ce reprezintă un eveniment legislativ, poate fi dispusă printr-un act normativ ulterior de același nivel sau de nivel superior”.

Tribunalul București — Secția a IX-a contencios administrativ și fiscal consideră că excepția de neconstituționalitate este întemeiată, pentru motivele susținute de autorul excepției.

În conformitate cu dispozițiile art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate ridicate.

Avocatul Poporului consideră că textele de lege criticate nu încalcă dispozițiile constituționale invocate de autorul excepției.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Guvernul nu au comunicat punctele lor de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie prevederile Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 138/2004 pentru modificarea și completarea Legii nr. 571/2003 privind Codul fiscal, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1.281 din 30 decembrie 2004, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 163/2005, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 466 din 1 iunie 2005.

Autorul excepției de neconstituționalitate nu indică textele constituționale pretins încălcate prin actul normativ criticat.

Examinând excepția de neconstituționalitate astfel cum a fost formulată, Curtea constată că aceasta este nemotivată, având în vedere că autorul său nu face referire la niciun text ori principiu constituțional pretins încălcat, ceea ce este contrar dispozițiilor art. 10 alin. (2) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, potrivit cărora „*Sesizările trebuie făcute în formă scrisă și motivate*”.

Autorul excepției invocă, de fapt, încălcarea, prin actul normativ criticat, a dispozițiilor Legii nr. 24/2000 privind normele de tehnică legislativă pentru elaborarea actelor normative. Or, Curtea Constituțională a statuat în jurisprudența sa, de exemplu, în Decizia nr. 495 din 16 noiembrie 2004, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 63 din 19 ianuarie 2005, că examinarea constituționalității unui text de lege are în vedere compatibilitatea acestui text cu dispozițiile constituționale pretins încălcate, iar nu compararea mai multor prevederi legale între ele și raportarea concluziei ce ar rezulta din această comparație la dispoziții ori principii ale Constituției.

Pentru motivele mai sus arătate, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 alin. (1) și (6) din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca inadmisibilă, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 138/2004 pentru modificarea și completarea Legii nr. 571/2003 privind Codul fiscal, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 163/2005, excepție invocată de Mihai Doru Băjan în Dosarul nr. 3.760/3/2008 al Tribunalului București — Secția a IX-a contencios administrativ și fiscal.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 25 noiembrie 2008.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Magistrat-asistent,
Marieta Safta

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 1.274

din 25 noiembrie 2008

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 108⁵ alin. 3 din Codul de procedură civilă

Ioan Vida	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Augustin Zegrean	— judecător
Ion Tiucă	— procuror
Marieta Safta	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 108⁵ alin. 3 din Codul de procedură civilă, excepție invocată de Dumitru Răileanu în Dosarul nr. 2.083/245/2007 al Judecătoriei Iași.

La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate, referindu-se la jurisprudența Curții Constituționale în materie.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

Prin Decizia civilă nr. 474 din 3 martie 2008, pronunțată în Dosarul nr. 2.083/245/2007, **Tribunalul Iași — Secția civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 108⁵ alin. 3 din Codul de procedură civilă**, excepție invocată de Dumitru Răileanu în Dosarul nr. 2.083/245/2007 al Judecătoriei Iași.

În motivarea excepției de neconstituționalitate se susține, în esență, că norma criticată este neconstituțională, deoarece, în temeiul său, același judecător care a aplicat amenda va decide și asupra reexaminării amenzii. Or, dreptul la un proces echitabil se traduce în practică prin existența unui minim dublu grad de jurisdicție, însă în materia amenziilor judiciare nu se

poate vorbi de un dublu grad real atât timp cât același judecător aplică amenda și apoi soluționează cererea de reexaminare.

Tribunalul Iași — Secția civilă apreciază că excepția de neconstituționalitate este întemeiată, întrucât textul de lege criticat îngrădește expertului liberul acces la justiție și dreptul la un proces echitabil „prin inexistența unui minim dublu grad de jurisdicție.”

În conformitate cu dispozițiile art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate ridicate.

Avocatul Poporului consideră că actul normativ criticat este în concordanță cu normele constituționale invocate.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Guvernul nu au comunicat punctele lor de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie prevederile art. 108⁵ alin. 3 din Codul de procedură civilă, având următorul cuprins: „*Cererea se soluționează prin încheiere irevocabilă, dată în camera de consiliu, de către instanța de judecată ori de președintele instanței de executare care a aplicat amenda sau despăgubirea*”.

Dispozițiile constituționale invocate în susținerea excepției sunt cele ale art. 16 alin. (1) privind egalitatea în drepturi, ale art. 21 privind accesul liber la justiție și dreptul la un proces echitabil, ale art. 53 privind restrângerea exercițiului unor drepturi sau al unor libertăți și ale art. 124 alin. (2) privind unicitatea, imparțialitatea și egalitatea pentru toți a justiției.

Examinând excepția de neconstituționalitate astfel cum a fost formulată, Curtea constată că s-a mai pronunțat în jurisprudența sa asupra constituționalității art. 108⁵ din Codul de procedură civilă, în raport cu aceleași dispoziții constituționale și față de

critici similare. În acest sens sunt, de exemplu, Decizia nr. 170 din 15 aprilie 2004, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 430 din 13 mai 2004, Decizia nr. 547 din 18 octombrie 2005, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1.030 din 21 noiembrie 2005, și Decizia nr. 260 din 20 martie 2007, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 301 din 7 mai 2007, prin care Curtea a respins, pentru considerentele acolo reținute, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor 108⁵ din Codul de procedură civilă.

Pentru motivele mai sus arătate, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 alin. (1) și (6) din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 108⁵ alin. 3 din Codul de procedură civilă, excepție invocată de Dumitru Răileanu în Dosarul nr. 2.083/245/2007 al Judecătoriei Iași.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 25 noiembrie 2008.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Magistrat-asistent,
Marieta Safta

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 1.276

din 25 noiembrie 2008

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 215 alin. 3 și 4 din Codul penal

Ioan Vida	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Augustin Zegrean	— judecător
Iuliana Nedelcu	— procuror
Marieta Safta	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 215 alin. 3 și 4 din Codul penal, excepție ridicată de Eduard Pohrib în Dosarul nr. 418/221/2006 al Curții de Apel Alba-Iulia — Secția penală.

La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate, referindu-se la jurisprudența Curții Constituționale în materie.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

Prin Încheierea din 5 iunie 2008, pronunțată în Dosarul nr. 418/221/2006, **Curtea de Apel Alba-Iulia — Secția penală a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de**

neconstituționalitate a dispozițiilor art. 215 alin. 3 și 4 din Codul penal, excepție ridicată de Eduard Pohrib.

În motivarea excepției de neconstituționalitate se susține, în esență, că normele criticate nesocotesc libertatea comerțului, libertatea contractuală și, în același timp, stabilesc o sancțiune penală în condițiile în care eroarea contractuală sau neîndeplinirea unei obligații contractuale nu poate fi sancționată decât în materie civilă.

Curtea de Apel Alba-Iulia — Secția penală apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, deoarece scopul incriminării faptei de înșelăciune este acela de a-i proteja pe cei ce își exercită cu bună-credință drepturile și libertățile economice, comerciale, inclusiv pe cele contractuale, iar modalitatea de incriminare a faptelor exclude confundarea lor cu o simplă neexecutare a unor obligații contractuale.

În conformitate cu dispozițiile art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate ridicate.

Avocatul Poporului consideră că normele criticate sunt în concordanță cu normele constituționale invocate.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Guvernul nu au comunicat punctele lor de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 215 alin. 3 și 4 din Codul penal, cu denumirea marginală *Înșelăciunea*, care au următorul conținut: „*Inducerea sau menținerea în eroare a unei persoane cu prilejul încheierii sau executării unui contract, săvârșită în așa fel încât, fără această eroare, cel înșelat nu ar fi încheiat sau executat contractul în condițiile stipulate, se sancționează cu pedeapsa prevăzută în alineatele precedente, după distincțiile acolo arătate.*”

Emiterea unui cec asupra unei instituții de credit sau unei persoane, știind că pentru valorificarea lui nu există provizia sau acoperirea necesară, precum și fapta de a retrage, după emitere, provizia, în totul sau în parte, ori de a interzice trasului de a plăti înainte de expirarea termenului de prezentare, în

scopul arătat în alin. 1, dacă s-a pricinuit o pagubă posesorului cecului, se sancționează cu pedeapsa prevăzută în alin. 2.”

În motivarea excepției de neconstituționalitate, se susține că prevederile legale menționate încalcă dispozițiile constituționale ale art. 11 — *Dreptul internațional și dreptul intern*, ale art. 20 — *Tratatele internaționale privind drepturile omului*, art. 45 — *Libertatea economică*, art. 135 alin. (2) lit. a) privind obligația statului de a asigura libertatea comerțului. Se mai invocă și art. 1 din Protocolul nr. 4 adițional la Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, referitoare la interzicerea privării de libertate pentru datorii.

Examinând excepția de neconstituționalitate astfel cum a fost formulată, Curtea constată că dispozițiile art. 215 alin. 3 și 4 din Codul penal au mai fost supuse controlului de constituționalitate, prin raportare la aceleași dispoziții constituționale și convenționale invocate și în prezenta cauză și cu motivări similare. Astfel, de exemplu, prin Decizia nr. 215 din 14 aprilie 2005, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 478 din 7 iunie 2005, Decizia nr. 348 din 18 aprilie 2006, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 404 din 10 mai 2006, și Decizia nr. 938 din 23 septembrie 2008, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 722 din 24 octombrie 2008, Curtea Constituțională a respins excepția de neconstituționalitate ca neîntemeiată, pentru considerentele acolo arătate.

Pentru motivele mai sus arătate, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 alin. (1) și (6) din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 215 alin. 3 și 4 din Codul penal, excepție ridicată de Eduard Pohrib în Dosarul nr. 418/221/2006 al Curții de Apel Alba-Iulia — Secția penală.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 25 noiembrie 2008.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Magistrat-asistent,
Marieta Safta

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 1.290

din 2 decembrie 2008

**referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 178 alin. 2¹
din Codul de procedură penală**

Ioan Vida	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Augustin Zegrean	— judecător

Iuliana Nedelcu	— procuror
Marieta Safta	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 178 alin. 2¹ din Codul de procedură penală, excepție invocată de Constantin Florin Nicolau, Ioan Lucian Nicolau și Gheorghe Nicolau în Dosarul nr. 8.037/245/2005 al Judecătoriai Iași.

La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Magistratul-asistent referă faptul că partea Agenția Națională de Administrare Fiscală a depus la dosarul cauzei concluzii scrise, prin care solicită respingerea excepției de neconstituționalitate.

Președintele dispune să se facă apelul și în Dosarul nr. 1.264 D/2008, având ca obiect aceeași excepție de neconstituționalitate, invocată de aceiași autori în Dosarul nr. 4.523/245/2008 al Judecătoriei Iași.

La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Curtea, având în vedere că obiectul excepțiilor de neconstituționalitate ridicate în dosarele nr. 1.261 D/2008 și nr. 1.264 D/2008 este identic, pune în discuție, din oficiu, problema conexării cauzelor.

Reprezentantul Ministerului Public este de acord cu conexarea dosarelor.

Curtea, deliberând, în temeiul art. 53 alin. (5) din Legea nr. 47/1992, dispune conexarea Dosarului nr. 1.264 D/2008 la Dosarul nr. 1.261D/2008, care a fost primul înregistrat.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției ca neîntemeiată, arătând că normele criticate nu încalcă dispozițiile constituționale invocate.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

Prin încheierile din 16 aprilie 2008, pronunțate în dosarele nr. 8.037/245/2005 și nr. 4.523/245/2008, **Judecătoria Iași a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 178 alin. 2¹ din Codul de procedură penală**, excepție ridicată de Constantin Florin Nicolau, Ioan Lucian Nicolau și Gheorghe Nicolau.

În motivarea excepției de neconstituționalitate, asemănătoare în dosarele conexe, se susține, în esență, că, prin conținutul său, textul de lege criticat încalcă în mod grav dreptul la un proces echitabil și dreptul la apărare al inculpatului, dând posibilitatea abuzului, prin aceea că permite instanței de judecată sau parchetului să adauge la lege și să considere că orice caz de necomunicare a scrisorii recomandate ar conduce la afișarea citației la ușa instituției respective. Se arată că, în acest caz, inculpatul ar fi lipsit în mod evident de dreptul de a se apăra și dreptul de a avea un proces echitabil, fiind în situația de a nu cunoaște existența dosarului.

Judecătoria Iași apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, arătând că normele criticate, în baza cărora în cauză s-a dispus citarea inculpaților la ușa instanței, nu încalcă normele constituționale invocate, deoarece nu permit organului judiciar să adauge la lege, ci doar să facă o simplă constatare că scrisoarea recomandată prin care se citează un inculpat care locuiește în străinătate nu poate fi înmănată.

În conformitate cu dispozițiile art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierile de sesizare au fost comunicate președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate ridicate.

Avocatul Poporului consideră că textul de lege criticat este constituțional, întrucât nu încalcă dreptul la apărare și nici dreptul la un proces echitabil. Arată că citarea învinutului sau inculpatului prin afișare la ușa instanței are caracter excepțional, fiind justificată de imposibilitatea realizării procedurii de citare prin înmânarea în mod direct și personal a citației și urmărește să prevină și să limiteze eventualele abuzuri în exercitarea drepturilor procesuale, de natură să determine tergiversarea soluționării cauzei, pe calea menținerii cu rea-credință a unei permanente lipse de procedură.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Guvernul nu au comunicat punctele lor de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierile de sesizare, punctul de vedere al Avocatului Poporului, rapoartele întocmite de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 178 alin. 2¹ din Codul de procedură penală, dispoziții introduse prin art. I pct. 116 din Legea nr. 281/2003 privind modificarea și completarea Codului de procedură penală și a unor legi speciale, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 468 din 1 iulie 2003, având următorul conținut: *„În cazul în care scrisoarea recomandată prin care se citează un învinuit sau inculpat care locuiește în străinătate nu poate fi înmănată datorită refuzului primirii ei sau din orice alt motiv, precum și în cazul în care statul destinatarului nu permite citarea prin poștă a cetățenilor săi, citația se va afișa la sediul parchetului sau al instanței, după caz.”*

În susținerea neconstituționalității acestor dispoziții legale, se invocă încălcarea prevederilor constituționale ale art. 21 care consacră accesul liber la justiție și dreptul la un proces echitabil, ale art. 24 privind dreptul la apărare, precum și dispozițiile art. 6 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, privind dreptul la un proces echitabil.

Examinând excepția de neconstituționalitate astfel cum a fost formulată, Curtea constată că s-a mai pronunțat în jurisprudența sa asupra constituționalității art. 178 alin. 2¹ din Codul de procedură penală, în raport de aceleași prevederi din Legea fundamentală și față de critici similare.

Astfel, de exemplu, prin Decizia nr. 594 din 8 noiembrie 2005, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1.063 din 28 noiembrie 2005, Curtea a reținut că „textul criticat are în vedere o situație cu caracter de excepție și urmărește să prevină și să limiteze eventualele abuzuri în exercitarea drepturilor procesuale, de natură să determine tergiversarea soluționării cauzei, pe calea menținerii cu rea-credință a unei permanente lipse de procedură. O atare concluzie rezultă din economia întregului art. 178 din Codul de procedură penală, care prevede suficiente garanții, de natură să asigure respectarea drepturilor și garanțiilor procesuale”. Aceste argumente care au fundamentat soluția de respingere a excepției de neconstituționalitate a prevederilor art. 178 alin. 2¹ din Codul de procedură penală își mențin valabilitatea și în prezenta cauză, întrucât nu au intervenit elemente noi, care să justifice schimbarea acestei jurisprudențe a Curții Constituționale.

De altfel, în prezenta cauză se observă că autorii excepției sunt nemulțumiți de posibilitatea interpretării subiective a sintagmei „din orice alt motiv”, cuprinsă în textul legal criticat, interpretare care conduce la folosirea abuzivă și nejustificată a procedurii de citare prin afișare la sediul parchetului sau al instanței. Asemenea susțineri nu pot fi reținute, deoarece vizează, în realitate, interpretarea și aplicarea legii, aspecte care intră în competența instanței de judecată în cadrul realizării justiției, iar controlul acestora se realizează prin exercitarea căilor de atac.

Pentru motivele mai sus arătate, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 178 alin. 21 din Codul de procedură penală, excepție ridicată de Constantin Florin Nicolau, Ioan Lucian Nicolau și Gheorghe Nicolau în dosarele nr. 8.037/245/2005 și nr. 4.523/245/2008 ale Judecătorei Iași.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 2 decembrie 2008.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,

prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Magistrat-asistent,

Marieta Safta

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA nr. 1.301

din 2 decembrie 2008

referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 9 alin. (4) din Legea nr. 393/2004 privind Statutul aleșilor locali

Ioan Vida	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Augustin Zegrean	— judecător
Antonia Constantin	— procuror
Claudia-Margareta Krupenschi	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a prevederilor art. 9 alin. (4) din Legea nr. 393/2004 privind Statutul aleșilor locali, excepție ridicată de Consiliul Județean Galați în Dosarul nr. 5.317/121/2007 al Curții de Apel Galați — Secția contencios administrativ și fiscal.

La apelul nominal se constată lipsa părților, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Cauza fiind în stare de judecată, președintele Curții acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere, ca neîntemeiată, a excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin **Încheierea din 28 februarie 2008, pronunțată în Dosarul nr. 5.317/121/2007, Curtea de Apel Galați — Secția contencios administrativ și fiscal a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 9 alin. (4) din Legea nr. 393/2004 privind Statutul aleșilor locali.**

Excepția a fost ridicată de Consiliul Județean Galați într-o cauză privind soluționarea unui recurs formulat împotriva unei sentințe civile prin care s-a dispus anularea unei hotărâri a

Consiliului Județean Galați de constatare a încetării de drept a unui mandat de consilier județean.

În **motivarea excepției** autorul acesteia susține că dispozițiile art. 9 alin. (4) din Legea nr. 393/2004 „crează o disensiune mare între persoanele care au obligația îndeplinirii procedurii prealabile prevăzute de art. 7 din Legea nr. 554/2004 și consilierii locali sau județeni”, care sunt exceptați de la această obligație, astfel cum prevede textul de lege criticat. Or, este știut că rolul procedurii prealabile este acela ca, pe cât posibil, contestațiile să fie soluționate pe cale administrativă, fiind astfel evitată plata nejustificată de către autoritățile publice a unor sume cu titlu de cheltuieli de judecată.

Curtea de Apel Galați — Secția contencios administrativ și fiscal apreciază că excepția de neconstituționalitate este întemeiată, deoarece, stabilind în mod diferit obligativitatea parcurgerii unei proceduri administrativ-jurisdicționale prealabile, dispozițiile art. 9 alin. (4) din Legea nr. 393/2004 creează o situație diferită persoanelor îndreptățite să se adreseze instanțelor de contencios administrativ, ceea ce contravine prevederilor art. 21 alin. (1) din Constituție.

Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Avocatul Poporului apreciază că dispozițiile art. 9 alin. (4) din Legea nr. 393/2004 privind Statutul aleșilor locali sunt constituționale. Acestea se aplică tuturor celor aflați în ipoteza reglementată de norma juridică atacată și nu sunt de natură să îngreuească accesul părților la instanță. În plus, apreciază că prevederile art. 24 din Constituție, invocate, nu sunt incidente în cauză.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Guvernul nu au comunicat punctele lor de vedere.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 9 alin. (4) din Legea nr. 393/2004 privind Statutul aleșilor locali, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 912 din 7 octombrie 2004, astfel cum au fost modificate prin art. 1 pct. 5 din Legea nr. 249/2006 pentru modificarea și completarea Legii nr. 393/2004 privind Statutul aleșilor locali, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 554 din 27 iunie 2006. Textul de lege criticat are următorul cuprins:

— Art. 9 alin. (4): „(4) În cazurile prevăzute la alin. (2) lit. c)—e) și h¹), hotărârea consiliului poate fi atacată de consilier, la instanța de contencios administrativ, în termen de 10 zile de la comunicare. Instanța se va pronunța în termen de cel mult 30 de zile. În acest caz, procedura prealabilă nu se mai efectuează, iar hotărârea primei instanțe este definitivă și irevocabilă.”

Art. 9 alin. (2) lit. c)—e) și h¹), la care textul de lege criticat face trimitere, prevede următoarele: „(2) Calitatea de consilier local sau de consilier județean încetează de drept, înainte de expirarea duratei normale a mandatului, în următoarele cazuri: (...)

c) schimbarea domiciliului într-o altă unitate administrativ-teritorială, inclusiv ca urmare a reorganizării acesteia;

d) lipsa nemotivată de la mai mult de 3 ședințe ordinare consecutive ale consiliului;

e) imposibilitatea exercitării mandatului pe o perioadă mai mare de 6 luni consecutive, cu excepția cazurilor prevăzute de lege;

(...)

h¹) pierderea calității de membru al partidului politic sau al organizației minorităților naționale pe a cărei listă a fost ales.”

În opinia autorului excepției de neconstituționalitate, textul de lege criticat contravine dispozițiilor din Legea fundamentală cuprinse la art. 16 — *Egalitatea în drepturi*, art. 21 — *Accesul liber la justiție* și la art. 24 — *Dreptul la apărare*.

Analizând excepția de neconstituționalitate, Curtea Constituțională constată că aceasta urmează să fie respinsă ca neîntemeiată pentru următoarele considerente:

În esență, critica autorului excepției constă în aceea că dispozițiile art. 9 alin. (4) din Legea nr. 393/2004 privind Statutul aleșilor locali încalcă principiul egalității în drepturi a cetățenilor, accesul liber la justiție și dreptul la apărare, prin aceea că prevăd

Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 9 alin. (4) din Legea nr. 393/2004 privind Statutul aleșilor locali, excepție ridicată de Consiliul Județean Galați în Dosarul nr. 5.317/121/2007 al Curții de Apel Galați — Secția contencios administrativ și fiscal.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 2 decembrie 2008.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

exceptarea de la parcurgerea procedurii prealabile obligatorii pentru consilierul local sau județean care atacă la instanța de contencios administrativ hotărârea consiliului prin care s-a constatat încetarea de drept, înainte de expirarea duratei normale a mandatului, incidente fiind unul dintre cazurile prevăzute la alin. (2) lit. c)—e) și h¹) din aceeași lege.

În ceea ce privește critica de neconstituționalitate fundamentată pe dispozițiile art. 16 din Legea fundamentală, privind egalitatea cetățenilor în fața legii și a autorităților publice, fără privilegii și fără discriminări, Curtea reține că textul de lege criticat nu conține norme juridice de natură discriminatorie. Acestea se aplică tuturor consilierilor locali sau județeni care se află în situația reglementată de text, și anume dacă, aflându-se în unul din cazurile prevăzute de art. 9 alin. (2) lit. c)—e) și h¹) din Legea nr. 393/2004, consiliul local sau județean, după caz, a adoptat o hotărâre de constatare a încetării de drept a mandatului, înainte de expirarea duratei normale a acestuia. Așadar, textul de lege criticat se aplică acestei categorii de persoane, criteriul de delimitare fiind unul obiectiv și rațional, respectiv situațiile de fapt în care aceștia se află, fără a se crea un tratament juridic diferit al acestora, în sensul discriminării sau, dimpotrivă, al favorizării unora dintre ei în detrimentul celorlalți.

Referitor la susținerile de neconstituționalitate privind încălcarea art. 21 din Constituție, care consacră accesul liber la justiție și dreptul la un proces echitabil, Curtea constată că nici acestea nu sunt întemeiate. Obligatorietatea parcurgerii procedurii prealabile etapei jurisdicționale constituie regula în materia contenciosului administrativ, astfel cum decurge din cuprinsul art. 7 din Legea contenciosului administrativ nr. 554/2004, însă, în temeiul art. 126 alin. (2) din Constituție, legiuitorul are competența exclusivă de a institui reguli speciale de procedură, apreciind în funcție de specificul unei situații deosebite. Or, exceptarea de la regula parcurgerii procedurii prealabile pentru anumite situații nu poate, în nici un caz, să îngreudească accesul liber la justiție al celor aflați în cazurile prevăzute de lege, și nici al celorlalte subiecte de drept, asupra cărora se aplică regula generală referitoare la obligativitatea parcurgerii procedurii prealabile. În plus, se constată că, prin specificul lor, cazurile cuprinse la art. 9 alin. (2) lit. c)—e) și h¹) din Legea nr. 393/2004 justifică pe deplin eludarea procedurii prealabile, deoarece acestea definesc situații obiective, de necontestat, cum sunt, de pildă, schimbarea domiciliului într-o altă unitate administrativ-teritorială sau lipsa nemotivată de la mai mult de 3 ședințe ordinare consecutive ale consiliului, situații a căror realitate nu poate fi revocată sau schimbată printr-un nou act administrativ, emis în cadrul soluționării unei cereri prealabile.

Cât privește invocarea art. 24 din Constituție, Curtea observă că acesta nu are incidență în cauză, lipsa procedurii prealabile într-o situație anume neavând nicio legătură cu exigențele și garanțiile exercitiului dreptului la apărare.

Magistrat-asistent,
Claudia-Margareta Krupenschi

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 1.306

din 2 decembrie 2008

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 2 și art. 20 din Legea nr. 146/1997 privind taxele judiciare de timbru

Ioan Vida	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Augustin Zegrean	— judecător
Antonia Constantin	— procuror
Doina Suliman	— magistrat-asistent-șef

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 2 și art. 20 din Legea nr. 146/1997 privind taxele judiciare de timbru, excepție ridicată de Petrică Herăscu în Dosarul nr. 6.530/233/2006 al Tribunalului Covasna și în Dosarul nr. 4.377/233/2006 al Tribunalului Galați — Secția civilă.

La apelul nominal lipsesc autorul excepției și părțile, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Curtea, având în vedere obiectul identic al excepțiilor de neconstituționalitate ridicate în dosarele nr. 1.604D/2008 și nr. 1.621D/2008, pune în discuție, din oficiu, problema conexării cauzelor.

Reprezentantul Ministerului Public este de acord cu conexarea dosarelor.

Curtea, în temeiul art. 53 alin. (5) din Legea nr. 47/1992, dispune conexarea Dosarului nr. 1.621D/2008 la Dosarul nr. 1.604D/2008, care este primul înregistrat.

Cauza este în stare de judecată.

Reprezentantul Ministerului Public, având în vedere jurisprudența în materie a Curții Constituționale, pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca neîntemeiată.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarelor, reține următoarele:

Prin Încheierea din 17 iunie 2008, pronunțată în Dosarul nr. 6.530/233/2006, **Tribunalul Covasna a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 2 și art. 20 din Legea nr. 146/1997 privind taxele judiciare de timbru.**

Excepția a fost ridicată de Petrică Herăscu cu ocazia soluționării recursului formulat împotriva Sentinței civile nr. 1.039 din 2 februarie 2007, pronunțată de Judecătoria Galați într-o cauză strămutată de la Tribunalul Galați.

Prin Încheierea din 30 mai 2008, pronunțată în Dosarul nr. 4.377/233/2006, **Tribunalul Galați — Secția civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 2 și art. 20 din Legea nr. 146/1997 privind taxele judiciare de timbru.**

Excepția a fost ridicată de Petrică Herăscu cu ocazia soluționării recursului formulat împotriva Sentinței civile nr. 1.551 din 26 februarie 2008, pronunțată de Judecătoria Galați.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul acesteia consideră că art. 2 și art. 20 din Legea nr. 146/1997 sunt contrare prevederilor constituționale ale art. 16, art. 20 alin. (1), art. 21, cu raportare la art. 52 alin. (2), art. 126 alin. (6), art. 24, precum și art. 6 paragraful 1 din Convenția pentru

apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale. În acest sens, consideră că „instanța de fond are obligația să soluționeze cauza sub toate aspectele, fără să condiționeze accesul la un proces echitabil de achitarea unei taxe de timbru în prealabil.”

Instanțele de judecată consideră că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată.

Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierile de sesizare au fost comunicate președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Avocatul Poporului apreciază că textele de lege criticate sunt constituționale.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Guvernul nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierile de sesizare, punctele de vedere ale Avocatului Poporului, rapoartele întocmite de judecătorul-raportor, notele scrise depuse la dosare, concluziile procurorului, dispozițiile de lege criticate raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 2 și art. 20 din Legea nr. 146/1997 privind taxele judiciare de timbru, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 173 din 29 iulie 1997, modificată și completată prin Ordonanța Guvernului nr. 34/2001, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 511 din 28 august 2001, aprobată prin Legea nr. 742/2001, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 807 din 17 decembrie 2001. Aceste dispoziții de lege au următorul conținut:

— Art. 2: „(1) *Acțiunile și cererile evaluabile în bani, introduse la instanțele judecătorești, se taxează astfel: [...]*

(2) *În cazul contestației la executarea silită, taxa se calculează la valoarea bunurilor a căror urmărire se contestă sau la valoarea debitului urmărit, când acest debit este mai mic decât valoarea bunurilor urmărite. Taxa aferentă acestei contestații nu poate depăși suma de 194 lei, indiferent de valoarea contestată.*

(3) *Valoarea la care se calculează taxa de timbru este cea declarată în acțiune sau în cerere. Dacă această valoare este contestată sau apreciată de instanță ca derizorie, evaluarea se va face potrivit normelor metodologice prevăzute la art. 28 alin. (2) din prezenta lege.”;*

— Art. 20: „(1) *Taxele judiciare de timbru se plătesc anticipat.*

(2) *Dacă taxa judiciară de timbru nu a fost plătită în cuantumul legal, în momentul înregistrării acțiunii sau cererii, ori dacă, în cursul procesului, apar elemente care determină o valoare mai mare, instanța va pune în vedere petentului să achite suma datorată până la primul termen de judecată. În cazul când se micșorează valoarea pretențiilor formulate în*

acțiune sau în cerere, după ce a fost înregistrată, taxa judiciară de timbru se percepe la valoarea inițială, fără a se ține seama de reducerea ulterioară.

(3) Neîndeplinirea obligației de plată până la termenul stabilit se sancționează cu anularea acțiunii sau a cererii.

(4) Dacă în momentul înregistrării sale acțiunea sau cererea a fost taxată corespunzător obiectului său inițial, dar a fost modificată ulterior, ea nu va putea fi anulată integral, ci va trebui soluționată, în limitele în care taxa judiciară de timbru s-a plătit în mod legal.

(5) În situația în care instanța judecătorească investită cu soluționarea unei căi de atac ordinare sau extraordinare constată că în fazele procesuale anterioare taxa judiciară de timbru nu a fost plătită în quantumul legal, va dispune obligarea părții la plata taxelor judiciare de timbru aferente, dispozitivul hotărârii constituind titlu executoriu. Executarea silită a hotărârii se va efectua prin organele de executare ale unităților teritoriale subordonate Ministerului Finanțelor Publice în a căror rază teritorială își are domiciliul sau sediul debitorul, potrivit legislației privind executarea silită a creanțelor bugetare.”

În susținerea neconstituționalității acestor dispoziții legale, autorul excepției invocă încălcarea prevederilor constituționale ale art. 16, art. 20 alin. (1), art. 21, cu raportare la art. 52 alin. (2), art. 126 alin. (6), art. 24, precum și art. 6 paragraful 1 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că, asupra obligativității plății anticipate a taxelor judiciare de timbru, s-a mai pronunțat prin numeroase decizii, statuând că prevederile legale menționate sunt conforme Legii fundamentale. În acest sens sunt, spre exemplu, Decizia nr. 354

din 5 iulie 2005, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 771 din 24 august 2005, Decizia nr. 372 din 28 septembrie 2004, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 936 din 13 octombrie 2004, și Decizia nr. 473 din 4 noiembrie 2004, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 27 din 10 ianuarie 2005.

În aceste decizii Curtea a reținut că nicio dispoziție constituțională nu interzice stabilirea taxelor de timbru în justiție, fiind justificat ca persoanele care se adresează autorităților judecătorești să contribuie la acoperirea cheltuielilor prilejuate de realizarea actului de justiție.

Plata taxelor judiciare de timbru fiind o condiție legală pentru începerea proceselor civile, obligația la plata anticipată a acestor taxe (în unele cazuri până la un termen ulterior, stabilit de instanța judecătorească) este justificată, ca și sancțiunea anulării acțiunii sau cererii, în caz de neplată a acestora.

De asemenea, la finalul procesului judiciar sarcina suportării cheltuielilor judiciare, inclusiv a celor constând în plata taxelor de timbru, revine persoanei care a căzut în pretenții sau care, în cauzele nelitigioase, a beneficiat de prestațiile efectuate, în condițiile legii, de organele de justiție.

Soluția adoptată și considerentele deciziilor citate sunt valabile și în prezenta cauză, întrucât nu au apărut elemente noi, de natură a determina reconsiderarea jurisprudenței Curții Constituționale.

De altfel, Curtea observă că același autor al excepției a mai invocat neconstituționalitatea aceluiași dispoziții de lege pentru motive care subzistă și în prezenta cauză, decizia anterioară de respingere a excepției fiind obligatorie.

Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 2 și art. 20 din Legea nr. 146/1997 privind taxele judiciare de timbru, excepție ridicată de Petrică Herăscu în Dosarul nr. 6.530/233/2006 al Tribunalului Covasna și în Dosarul nr. 4.377/233/2006 al Tribunalului Galați — Secția civilă.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 2 decembrie 2008.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Magistrat-asistent-șef,
Doina Suliman

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 1.316

din 2 decembrie 2008

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 496 și art. 497 alin. 1 teza întâi din Codul de procedură civilă

Ioan Vida	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Aspazia Cojocar	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător

Tudorel Toader	— judecător
Augustin Zegrean	— judecător
Antonia Constantin	— procuror
Claudia Miu	— prim-magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 496 și art. 497 alin. 1 teza întâi din Codul de

procedură civilă, excepție ridicată de Marin Trandafir și Zamfira Trandafir în Dosarul nr. 10.832/281/2007 al Judecătoriei Ploiești.

La apelul nominal se constată lipsa părților, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea din 18 februarie 2008, pronunțată în Dosarul nr. 10.832/281/2007, **Judecătoria Ploiești a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 496 și art. 497 alin. 1 teza întâi din Codul de procedură civilă** într-o cauză având ca obiect soluționarea contestației la executare formulată de către Marin Trandafir și Zamfira Trandafir, autorii excepției de neconstituționalitate.

În motivarea excepției de neconstituționalitate se susține că dispozițiile legale criticate contravin prevederilor constituționale ale art. 16, art. 21 și art. 24, întrucât instituie competența executorului de a întocmi procesul-verbal de situație și de a emite somația către debitor, limitându-i acestuia dreptul de a se adresa justiției și dreptul de a se apăra. În acest mod, se ajunge la situația ca debitorul să fie pus într-o situație de inferioritate față de creditorul urmăritor.

Judecătoria Ploiești și-a exprimat opinia în sensul că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată. Se arată că prevederile legale criticate nu îngăduiesc accesul liber la justiție din moment ce actele întocmite de către executorul judecătoresc sunt supuse cenzurii instanțelor judecătorești.

Potrivit dispozițiilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Avocatul Poporului consideră că dispozițiile de lege criticate sunt constituționale.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Guvernul nu au comunicat Curții Constituționale punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile de lege criticate raportate la prevederile Constituției, precum și dispozițiile Legii nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 496 și art. 497 alin. 1 teza întâi din Codul de procedură civilă, excepție ridicată de Marin Trandafir și Zamfira Trandafir în Dosarul nr. 10.832/281/2007 al Judecătoriei Ploiești.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 2 decembrie 2008.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 496 și art. 497 alin. 1 teza întâi din Codul de procedură civilă, texte care au următorul cuprins:

— Art. 496 din Codul de procedură civilă: „*În vederea identificării imobilului urmărit, executorul judecătoresc se va deplasa la locul unde este situat acesta și va încheia un proces-verbal de situație. Procesul-verbal va cuprinde, pe lângă datele prevăzute în art. 504 alin. 1 pct. 1—3, 5, 6 și 14, și descrierea cât mai amănunțită a imobilului urmărit.*”

— Art. 497 alin. (1) teza întâi din Codul de procedură civilă: „*După întocmirea procesului-verbal de situație, executorul va soma pe debitor că, dacă nu va plăti, se va trece la vânzarea imobilelor cuprinse în acest proces-verbal.*”

Excepția de neconstituționalitate se raportează la prevederile constituționale ale art. 16 privind egalitatea în fața legii, ale art. 21 privind accesul liber la justiție și ale art. 24 privind dreptul la apărare.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea reține următoarele:

Dispozițiile legale contestate fac parte integrantă din Secțiunea II — *Formalitățile premergătoare vânzării la licitație* al Capitolului IV — *Urmărirea silită a bunurilor imobile* din cadrul Cărții V — *Despre executarea silită* al Codului de procedură civilă. Aceste dispoziții legale acordă un rol important executorului judecătoresc în cadrul executării silite, hotărârile judecătorești, precum și celelalte titluri executorii fiind executate de către acesta, în temeiul art. 373 alin. 1 din Codul de procedură civilă. Curtea reține că este de resortul exclusiv al legiuitorului de a prevedea în sarcina executorului judecătoresc dreptul de a efectua anumite operațiuni ce premerg vânzării la licitație a bunurilor imobile a acestuia, în speță încheierea procesului-verbal de situație. Acest lucru nu echivalează, însă, cu lipsa oricărui remediu procesual aflat la îndemâna părților interesate. De aceea, legiuitorul a prevăzut la art. 399 din Codul de procedură civilă faptul că împotriva executării silite, precum și împotriva oricărui act de executare se poate face contestație de către cei interesați sau vătămăți prin executare. În consecință, este evident că și debitorul împotriva căruia poartă executarea silită a unui bun imobil are posibilitatea de a face o asemenea contestație. De asemenea, și somația de plată prevăzută la art. 497 alin. 1 din Codul de procedură civilă poate fi atacată în aceleași condiții.

Având în vedere cele arătate, Curtea reține că nu se poate susține încălcarea accesului liber la justiție sau a dreptului la apărare al debitorului.

Raportat la critica de neconstituționalitate ce vizează încălcarea art. 16 din Constituție, Curtea reține că aceasta este neîntemeiată, întrucât principiul egalității presupune soluții juridice similare unor situații comparabile; or este evident că executorul judecătoresc și creditorul, respectiv debitorul nu se află în aceeași situație, astfel încât tratamentul juridic ce se impune într-o asemenea ipoteză nu poate fi decât diferit.

Prim-magistrat-asistent,
Claudia Miu

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 1.321

din 2 decembrie 2008

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 490 alin. 1
din Codul de procedură penală

Ioan Vida	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Aspazia Cojocar	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Augustin Zegrean	— judecător
Iuliana Nedelcu	— procuror
Marieta Safta	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 490 alin. 1 din Codul de procedură penală, excepție ridicată de Kiss Marin Bobi în Dosarul nr. 4.850/211/2008 al Curții de Apel Cluj — Secția penală și de minori.

Dezbaterile au avut loc în ședința publică din data de 18 noiembrie 2008, în prezența reprezentantului Ministerului Public, fiind consemnate în încheierea de la acea dată, când Curtea, având nevoie de timp pentru a delibera, a amânat pronunțarea pentru data de 2 decembrie 2008.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

Prin Încheierea din 26 august 2008, pronunțată în Dosarul nr. 4.850/211/2008, **Curtea de Apel Cluj — Secția penală și de minori a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 490 alin. 1 din Codul de procedură penală**, excepție ridicată de Kiss Marin Bobi.

În motivarea excepției de neconstituționalitate se susține, în esență, că normele criticate sunt neconstituționale, deoarece, deși beneficiază de prezumția de nevinovăție, inculpatul minor este obligat la executarea de îndată a sancțiunii penale aplicate de către instanță, indiferent dacă exercită sau nu o cale de atac împotriva hotărârii prin care i s-a aplicat acea sancțiune. În plus, pe parcursul judecării căilor de atac minorul nu poate contesta în niciun fel luarea și/sau punerea de îndată în executare a măsurii educative a internării într-un centru de reeducare, decât o dată cu judecarea fondului cauzei în calea de atac, iar odată pusă de îndată în executare, această măsură nu este supusă vreunui control de legalitate la anumite intervale de timp, similar cu acela prevăzut pentru măsurile preventive, menținându-se de drept. În plus, centrele de reeducare își desfășoară activitatea în temeiul Decretului nr. 545/1972, care stabilește condiții de executare a măsurilor educative mult mai severe decât cele prevăzute de Legea nr. 275/2006. În sfârșit, se arată că, deși, teoretic, cu privire la minor s-a dispus în cauză punerea de îndată în libertate dacă nu este arestat în altă cauză, acesta va fi efectiv tot privat de libertate în centrul de reeducare, iar dacă exercită o cale de atac împotriva hotărârii puse de îndată în executare, va fi „internat”, pe perioade care nu pot depăși 5 zile, într-un centru de deținere aflat în raza de competență a instanței care urmează să soluționeze calea de atac respectivă, dacă în zonă nu există vreun centru de reeducare.

Curtea de Apel Cluj — Secția penală și de minori apreciază că excepția de neconstituționalitate este întemeiată doar în privința încălcării prevederilor constituționale ale art. 16 alin. (1), art. 23 alin. (11) și art. 53 alin. (2). Se arată că normele criticate încalcă egalitatea în drepturi, prezumția de nevinovăție și prevederile constituționale privind restrângerea exercițiului unor drepturi sau al unor libertăți, prin aceea că dau posibilitatea instanței de a dispune punerea în executare de îndată a măsurii educative a internării într-un centru de reeducare, înainte ca hotărârea să devină definitivă. Astfel, minorul căruia i s-a aplicat această măsură nu beneficiază de același tratament juridic cu alți inculpați minori cărora li s-a aplicat aceeași măsură educativă, dar pentru care instanța nu dispune executarea de îndată, aceasta realizându-se doar la rămânerea definitivă a hotărârii. Se lasă astfel la aprecierea instanței ca la situații juridice identice să se aplice tratamente juridice diferite. Se încalcă prezumția de nevinovăție, deoarece inculpatul minor, obligat a executa o măsură educativă înainte ca hotărârea să rămână definitivă, este considerat *ab initio* vinovat, existând posibilitatea ca, prin promovarea căilor de atac, soluția primei instanțe să fie modificată, iar inculpatului să i se fi restrâns nejustificat și discriminatoriu (față de inculpații minori aflați în aceeași situație juridică) dreptul la libertate.

În conformitate cu dispozițiile art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate ridicate.

Avocatul Poporului consideră că normele criticate sunt în concordanță cu normele constituționale invocate.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Guvernul nu au comunicat punctele lor de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, susținerile autorului excepției, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 490 alin. 1 din Codul de procedură penală, cu denumirea marginală *Internarea minorului*, care au următorul conținut: „În cazul în care s-a luat față de minor măsura educativă a internării într-un centru de reeducare, instanța poate dispune, prin aceeași hotărâre, punerea în executare de îndată a măsurii luate. Punerea în executare se face prin trimiterea unei copii de pe hotărâre organului de poliție de la locul unde se află minorul.”

Se susține că acest text de lege încalcă dispozițiile constituționale ale art. 16 privind egalitatea în drepturi, ale art. 23 alin. (11) privind prezumția de nevinovăție, ale art. 49 alin. (1) privind protecția copiilor și tinerilor și ale art. 53 alin. (2) privind condițiile restrângerii exercițiului unor drepturi sau al unor libertăți.

Examinând excepția de neconstituționalitate astfel cum a fost formulată, Curtea constată că aceasta este neîntemeiată și urmează a fi respinsă.

Astfel, nu se poate reține încălcarea, prin textul de lege criticat, a prevederilor art. 16 din Legea fundamentală, deoarece principiul egalității în fața legii presupune un tratament juridic identic numai în situații egale, situațiile în mod obiectiv diferite justificând un tratament juridic diferit. Dispozițiile art. 490 alin. 1 din Codul de procedură penală dau expresie acestui principiu constituțional, reglementând posibilitatea judecătorului de a decide cu privire la oportunitatea punerii în executare de îndată a măsurii educative a internării într-un centru de reeducare a minorului, în funcție de împrejurările și elementele specifice cauzei, și de situația în care se află minorul față de care se dispune o asemenea măsură educativă. Această situație este determinată și în temeiul referatului de evaluare, a cărui întocmire, potrivit art. 482 din Codul de procedură penală, este obligatorie în cauzele cu infractori minori, referat care are rolul de a furniza organului judiciar date privind persoana minorului și perspectivele de reintegrare socială a acestuia.

Curtea constată că este neîntemeiată și critica privind încălcarea, prin același text de lege, a prezumției de nevinovăție. Astfel, internarea într-un centru de reeducare reprezintă, potrivit dispozițiilor procedural-penale române, o măsură educativă, iar nu o pedeapsă. Distincția este realizată în mod expres de art. 100 alin. 1 teza întâi din Codul penal, potrivit căruia „față de minorul care răspunde penal se poate lua o măsură educativă ori i se poate aplica o pedeapsă”. Regimul juridic al pedepselor, respectiv al măsurilor educative, conținutul și rolul lor sunt diferite, în acest sens statuând și Înalta Curte de Casație și Justiție, care a reținut, prin Decizia XXX din 16 aprilie 2007, pronunțată într-un recurs în interesul legii, că, „în timp ce pedepsele, ca sancțiuni penale, prin pronunțatul lor caracter coercitiv-represiv, au o vocație complexă, de constrângere, reeducare și prevenire a săvârșirii de noi infracțiuni, iar măsurile de siguranță, lipsite de caracter represiv propriu-zis, au ca scop înlăturarea unei stări de pericol și preîntâmpinarea săvârșirii de fapte prevăzute de legea penală, măsurile educative care se pot lua în cazul minorului care a săvârșit o infracțiune vizează, în principal, asigurarea reeducării acestuia”. Scopul măsurii

internării într-un centru de reeducare îl constituie, potrivit art. 104 din Codul penal, reeducarea minorului, căruia i se asigură posibilitatea de a dobândi învățătura necesară și o pregătire profesională potrivit aptitudinilor sale. Posibilitatea de a se dispune executarea de îndată a acestei măsuri, înainte de a fi epuizate căile de atac împotriva hotărârii judecătorești prin care a fost adoptată, a fost reglementată de legiuitor tocmai în scopul asigurării unei protecții eficiente a minorului în situația în care instanța de judecată, în baza referatului de evaluare (ce cuprinde date privind: starea fizică și profilul psihologic al minorului, dezvoltarea intelectuală și morală a minorului, mediul familial și social în care a trăit și s-a dezvoltat minorul, factorii care influențează conduita minorului și care au furnizat comportamentul infracțional al acestuia, trecutul infracțional al minorului, comportamentul minorului înainte și după comiterea faptei) și a împrejurărilor concrete ale cauzei, ajunge la convingerea că numai o asemenea măsură ar contribui la reeducarea minorului.

De altfel, și Curtea Europeană a Drepturilor Omului s-a pronunțat în jurisprudența sa cu privire la existența, în dreptul statelor contractante, a unor dispoziții care reglementează executarea imediată a unor anumite sancțiuni penale. Astfel, în cauza *Janosevic contra Suediei* din 2002, s-a reținut că, în această situație, statele sunt ținute să nu recurgă la astfel de măsuri de executare decât în limite rezonabile, pentru a se asigura un just echilibru între interesele în cauză. Or, aceste condiții sunt asigurate în cazul normei criticate, care, așa cum s-a arătat, reglementează o măsură educativă, cu rol de protecție, a cărei executare de îndată este apreciată de judecător în funcție de circumstanțele obiective ale fiecărei cauze.

În sfârșit, norma criticată este în acord cu dispozițiile art. 49 din Constituție, deoarece nu afectează regimul special de protecție a copiilor și tinerilor, ci constituie, așa cum s-a arătat, o concretizare a acestui regim special de protecție.

Sunt de asemenea respectate prevederile art. 53 din Legea fundamentală, întrucât măsura internării într-un centru de reeducare, care implică și restrângerea libertății minorului, este reglementată în scopul protejării acestuia, precum și pentru buna desfășurare a instrucției penale. În plus, reglementarea criticată respectă principiul proporționalității, precum și cerința nediscriminării impuse de art. 53 alin. (2) din Legea fundamentală, întrucât executarea de îndată a măsurii în discuție este dispusă cu luarea în considerare a circumstanțelor concrete ale cauzei, așadar numai dacă acestea o impun.

Pentru motivele mai sus arătate, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 alin. (1) și (6) din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 490 alin. 1 din Codul de procedură penală, excepție ridicată de Kiss Marin Bobi în Dosarul nr. 4.850/211/2008 al Curții de Apel Cluj — Secția penală și de minori.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 2 decembrie 2008.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Magistrat-asistent,
Marieta Safta

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 1.326

din 4 decembrie 2008

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 506 alin. 1 și 2
din Codul de procedură penală

Ioan Vida	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Augustin Zegrean	— judecător
Antonia Constantin	— procuror
Afrodita Laura Tutunaru	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 506 alin. 1 și 2 din Codul de procedură penală, excepție ridicată de Gheorghe Silviu Trifănescu în Dosarul nr. 7.728/63/2008 al Tribunalului Dolj — Secția civilă.

La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Cauza se află în stare de judecată.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca neîntemeiată, sens în care face trimitere la jurisprudența Curții Constituționale în materie.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea din 27 iunie 2008, pronunțată în Dosarul nr. 7.728/63/2008, **Tribunalul Dolj — Secția civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 506 alin. 1 și 2 din Codul de procedură penală**, excepție ridicată de Gheorghe Silviu Trifănescu în dosarul de mai sus.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul acesteia susține că dispozițiile legale atacate contravin prevederilor art. 11, 16, 20, 21 și 44 din Constituția României, precum și ale art. 6 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, deoarece îi exclude din categoria persoanelor care pot continua acțiunea în repararea de către stat a pagubei suferite pe moștenitorii persoanei condamnate pe nedrept — alții decât cei care se aflau în îngrijirea acesteia.

Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A. d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 506 alin. 1 și 2 din Codul de procedură penală, excepție ridicată de Gheorghe Silviu Trifănescu în Dosarul nr. 7.728/63/2008 al Tribunalului Dolj — Secția civilă.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 4 decembrie 2008.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,

prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Tribunalul Dolj — Secția civilă opinează că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată.

Potrivit art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Avocatul Poporului consideră că dispozițiile legale atacate nu contravin Constituției.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Guvernul nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională constată că a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 506 alin. 1 și 2 din Codul de procedură penală, cu denumirea marginală *Acțiunea pentru repararea pagubei*, dispoziții care au următorul cuprins:

„Acțiunea pentru repararea pagubei poate fi pornită de persoana îndreptățită, potrivit art. 504, iar după moartea acesteia poate fi continuată sau pornită de către persoanele care se aflau în întreținerea sa.

Acțiunea poate fi introdusă în termen de 18 luni de la data rămânerii definitive, după caz, a hotărârilor instanței de judecată sau a ordonanțelor procurorului, prevăzute în art. 504.”

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că asupra dispozițiilor legale criticate s-a pronunțat prin Decizia nr. 351 din 20 martie 2008, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 303 din 17 aprilie 2008, statuând că, din perspectiva criticilor, excepția apare ca inadmisibilă.

Deoarece până în prezent nu au intervenit elemente noi, de natură să determine schimbarea acestei jurisprudențe, considerentele deciziei sus-menționate își păstrează valabilitatea și în prezenta cauză.

Magistrat-asistent,

Afrodita Laura Tutunaru

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 1.328

din 4 decembrie 2008

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 64 alin. 1 lit. a) din Codul penal

Ioan Vida	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Augustin Zegrean	— judecător
Iuliana Nedelcu	— procuror
Afrodita Laura Tutunaru	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 64 alin. 1 lit. a) din Codul penal, excepție ridicată de George Popa în Dosarul nr. 7.184/196/2007 al Curții de Apel Galați — Secția penală.

La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Cauza se află în stare de judecată.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea din 5 septembrie 2008, pronunțată în Dosarul nr. 7.184/196/2007, **Curtea de Apel Galați — Secția penală a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 64 alin. 1 lit. a) din Codul penal**, excepție ridicată de George Popa în dosarul de mai sus.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul acesteia susține că dispozițiile legale atacate contravin prevederilor art. 53 din Constituția României, deoarece persoanei căreia i s-a aplicat pedeapsa complementară a interzicerii unor drepturi i se îngrădește dreptul de a fi ales și de a participa la alegeri, prin hotărâre judecătorească și nu prin lege organică.

Curtea de Apel Galați — Secția penală opinează că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată.

Potrivit art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale

Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 64 alin. 1 lit. a) din Codul penal, excepție ridicată de George Popa în Dosarul nr. 7.184/196/2007 al Curții de Apel Galați — Secția penală.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 4 decembrie 2008.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Avocatul Poporului consideră că dispozițiile legale atacate nu contravin Constituției.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Guvernul nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională constată că a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 64 alin. 1 lit. a) din Codul penal, cu denumirea marginală *Interzicerea unor drepturi*, dispoziții care au următorul cuprins:

„Pedeapsa complementară a interzicerii unor drepturi constă în interzicerea unuia sau unora din următoarele drepturi:

a) *dreptul de a alege și de a fi ales în autoritățile publice sau în funcții electivă publice;*”.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că dispozițiile legale criticate au mai fost supuse controlului instanței de contencios constituțional prin raportare la critici similare. Astfel, cu prilejul pronunțării Deciziei nr. 438 din 15 aprilie 2008, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 354 din 8 mai 2008, a respins ca neîntemeiată excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 64 alin. 1 lit. a) teza întâi din Codul penal.

Deoarece până în prezent nu au intervenit elemente noi de natură să determine schimbarea acestei jurisprudențe, considerentele deciziei mai sus menționate își păstrează valabilitatea și în prezenta cauză.

Magistrat-asistent,
Afrodita Laura Tutunaru

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 1.329

din 4 decembrie 2008

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 278¹
din Codul de procedură penală

Ioan Vida	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Augustin Zegrean	— judecător
Iuliana Nedelcu	— procuror
Afrodita Laura Tutunaru	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 278¹ din Codul de procedură penală, excepție ridicată de Ionel Dragomir în Dosarul nr. 15.981/1/2006 al Înaltei Curți de Casație și Justiție — Secția penală.

La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Cauza se află în stare de judecată.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate, precizând că autorul a mai invocat în același dosar o excepție identică.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea din 18 septembrie 2008, pronunțată în Dosarul nr. 15.981/1/2006, **Înalta Curte de Casație și Justiție — Secția penală a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 278¹ din Codul de procedură penală**, excepție ridicată de Ionel Dragomir în dosarul de mai sus.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul acesteia susține că dispozițiile legale atacate contravin prevederilor art. 131 alin. (1) din Constituția României, deoarece procurorul de ședință, fiind subordonat șefilor săi ierarhici, nu prezintă garanții de imparțialitate, iar în aceste condiții, procesul în care se judecă plângerea împotriva actului de neprimire în judecată nu poate fi echitabil.

Înalta Curte de Casație și Justiție — Secția penală opinează că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată.

Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 278¹ din Codul de procedură penală, excepție ridicată de Ionel Dragomir în Dosarul nr. 15.981/1/2006 al Înaltei Curți de Casație și Justiție — Secția penală.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 4 decembrie 2008.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Magistrat-asistent,
Afrodita Laura Tutunaru

Potrivit art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Avocatul Poporului consideră că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Guvernul nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională constată că a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 278¹ din Codul de procedură penală, cu denumirea marginală *Plângerea în fața judecătorului împotriva rezoluțiilor sau ordonanțelor procurorului de neprimire în judecată*.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că dispozițiile legale criticate au mai fost supuse controlului instanței de contencios constituțional prin raportare la critici similare. Astfel, cu prilejul pronunțării Deciziei nr. 199 din 28 februarie 2008, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 222 din 24 martie 2008, a respins ca neîntemeiată excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 278¹ alin. 5 din Codul de procedură penală. De altfel, Curtea Constituțională s-a pronunțat asupra dispozițiilor legale criticate prin numeroase decizii, statuând că nu contravin Constituției.

Deoarece până în prezent nu au intervenit elemente noi de natură să determine schimbarea acestei jurisprudențe, considerentele deciziei mai sus menționate își păstrează valabilitatea și în prezenta cauză.

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 1.330

din 4 decembrie 2008

**referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 2 pct. 21 și art. 7
din Legea nr. 61/1991 pentru sancționarea faptelor de încălcare a unor norme de conviețuire
socială, a ordinii și liniștii publice**

Ioan Vida	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Aspazia Cojocar	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Augustin Zegrean	— judecător
Antonia Constantin	— procuror
Afrodita Laura Tutunaru	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 2 pct. 21 și art. 7 din Legea nr. 61/1991 pentru sancționarea faptelor de încălcare a unor norme de conviețuire socială, a ordinii și liniștii publice, excepție ridicată de Societatea Comercială „Impex Brotăcel” — S.R.L. Târgu Mureș în Dosarul nr. 1.878/320/2008 al Judecătoriai Târgu Mureș.

La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Cauza se află în stare de judecată.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca neîntemeiată.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea din 15 septembrie 2008, pronunțată în Dosarul nr. 1.878/320/2008, **Judecătoria Târgu Mureș a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 2 pct. 21 și art. 7 din Legea nr. 61/1991 pentru sancționarea faptelor de încălcare a unor norme de conviețuire socială, a ordinii și liniștii publice**, excepție ridicată de Societatea Comercială „Impex Brotăcel” — S.R.L. Târgu Mureș în dosarul de mai sus.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul acesteia susține că dispozițiile legale atacate contravin prevederilor art. 1 alin. (3) din Constituția României, deoarece instituie competența constatării contravențiilor săvârșite de civili unor autorități militarizate.

Judecătoria Târgu Mureș opinează că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată.

Potrivit art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Avocatul Poporului consideră că dispozițiile legale atacate nu contravin Constituției.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Guvernul nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională constată că a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 2 pct. 21 și art. 7 din Legea nr. 61/1991 pentru sancționarea faptelor de încălcare a unor norme de conviețuire socială, a ordinii și liniștii publice, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 387 din 18 august 2000, dispoziții care au următorul cuprins:

— Art. 2 pct. 21: „*Constituie contravenție săvârșirea oricăreia dintre următoarele fapte, dacă nu sunt comise în astfel de condiții încât, potrivit legii penale, să fie considerate infracțiuni:[...]*

21. servirea consumatorilor cu băuturi alcoolice în localurile publice și în afara acestora, în zilele și la orele când, potrivit dispozițiilor legale, acestea sunt închise sau este interzisă desfacerea băuturilor alcoolice ori după ora de închidere stabilită prin autorizația de funcționare”;

— Art. 7: „*Contravențiile se constată de către primar, împuternicirii acestuia, de către ofițerii sau subofițerii de poliție ori de către ofițerii, maiștrii militari, subofițerii sau militarii din jandarmerie, angajați pe bază de contract.*

În cazul contravențiilor pentru care legea prevede sancțiunea amenzii, agentul constator, o dată cu constatarea aplică și sancțiunea.”

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că prin posibilitatea unor autorități militarizate de a constata contravențiile săvârșite de civili nu este afectat în niciun fel articolul 1 alin. (3) din Constituție referitor la statul român ca stat de drept, democratic și social. Dimpotrivă, în acord cu dreptatea și democrația socială ca valori supreme, Jandarmeria Română — instituție specializată a statului, cu statut militar, ca o componentă a Ministerului Administrației și Internelor — exercită, în condițiile legii, atribuțiile ce îi revin cu privire la apărarea ordinii și liniștii publice, a drepturilor și libertăților fundamentale ale cetățenilor, a proprietății publice și private, la prevenirea și descoperirea infracțiunilor și a altor încălcări ale legilor în vigoare, precum și la protecția instituțiilor fundamentale ale statului și combaterea actelor de terorism. De altfel, potrivit art. 19 lit. q) din Legea nr. 550/2004 privind organizarea și funcționarea Jandarmeriei Române, angajații acestei instituții au, potrivit legii, competența de a constata contravenții și de a aplica sancțiuni contravenționale.

Așa fiind, din perspectiva unui viciu de constituționalitate, este lipsit de relevanță faptul că o astfel de competență a fost atribuită și unor persoane cu statut de militari.

Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A. d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 2 pct. 21 și art. 7 din Legea nr. 61/1991 pentru sancționarea faptelor de încălcare a unor norme de conviețuire socială, a ordinii și liniștii publice, excepție ridicată de Societatea Comercială „Impex Brotăcel” — S.R.L. Târgu Mureș în Dosarul nr. 1.878/320/2008 al Judecătorei Târgu Mureș.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 4 decembrie 2008.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Magistrat-asistent,
Afrodita Laura Tutunaru

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 1.331

din 4 decembrie 2008

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 91¹ din Codul de procedură penală

Ioan Vida	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Augustin Zegrean	— judecător
Iuliana Nedelcu	— procuror
Afrodita Laura Tutunaru	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 91¹ din Codul de procedură penală, excepție ridicată de Cristian Valer Negrușa în Dosarul nr. 1.342/112/2008 al Tribunalului Bistrița-Năsăud — Secția penală.

La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

La dosar, autorul excepției a depus o cerere prin care solicită acordarea unui nou termen de judecată în vederea angajării unui apărător.

Reprezentantul Ministerului Public nu se opune acordării unui nou termen de judecată.

Curtea, deliberând asupra cererii formulate, în temeiul art. 14 din Legea nr. 47/1992 și al art. 156 din Codul de procedură civilă, dispune respingerea cererii, deoarece, de la data emiterii încheierii de sesizare a instanței de contencios constituțional, respectiv 4 noiembrie 2008, și până în prezent, a trecut un interval de timp suficient autorului excepției în vederea angajării unui avocat.

Cauza se află în stare de judecată.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca neîntemeiată.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea din 4 noiembrie 2008, pronunțată în Dosarul nr. 1.342/112/2008, **Tribunalul Bistrița-Năsăud — Secția penală a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 91¹ din Codul de procedură penală**, excepție ridicată de Cristian Valer Negrușa în dosarul de mai sus.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul acesteia susține că dispozițiile legale atacate contravin prevederilor art. 21 alin. (3), art. 23 alin. (11), art. 24 și art. 28 din Constituția României, precum și art. 6 și art. 8 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, deoarece înregistrările telefonice în faza actelor premergătoare violează secretul corespondenței și nu asigură suficiente garanții în vederea desfășurării unui proces echitabil.

Tribunalul Bistrița-Năsăud — Secția penală opinează că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată.

Potrivit art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului, Guvernul și Avocatul Poporului nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale

criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională constată că a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 91¹ din Codul de procedură penală, cu denumirea marginală *Condițiile și cazurile de interceptare și înregistrare a convorbirilor sau comunicărilor efectuate prin telefon sau prin orice mijloc electronic de comunicare*, dispoziții care au următorul cuprins:

„Interceptarea și înregistrarea convorbirilor sau comunicărilor efectuate prin telefon ori prin orice mijloc electronic de comunicare se realizează cu autorizarea motivată a judecătorului, la cererea procurorului care efectuează sau supraveghează urmărirea penală, în condițiile prevăzute de lege, dacă sunt date ori indicii temeinice privind pregătirea sau săvârșirea unei infracțiuni pentru care urmărirea penală se efectuează din oficiu, iar interceptarea și înregistrarea se impun pentru stabilirea situației de fapt ori pentru că identificarea sau localizarea participanților nu poate fi făcută prin alte mijloace ori cercetarea ar fi mult întârziată.

Interceptarea și înregistrarea convorbirilor sau comunicărilor efectuate prin telefon ori prin orice mijloc electronic de comunicare pot fi autorizate în cazul infracțiunilor contra siguranței naționale prevăzute de Codul penal și de alte legi speciale, precum și în cazul infracțiunilor de trafic de stupefiante, trafic de arme, trafic de persoane, acte de terorism, spălare a banilor, falsificare de monede sau alte valori, în cazul infracțiunilor prevăzute de Legea nr. 78/2000 pentru prevenirea, descoperirea și sancționarea faptelor de corupție, cu modificările și completările ulterioare, în cazul unor alte infracțiuni grave ori al infracțiunilor care se săvârșesc prin mijloace de comunicare electronică. Dispozițiile alin. 1 se aplică în mod corespunzător.

Autorizația se dă pentru durata necesară interceptării și înregistrării, dar nu pentru mai mult de 30 de zile, în camera de consiliu, de președintele instanței căreia i-ar reveni competența să judece cauza în primă instanță sau de la instanța corespunzătoare în grad acesteia, în a cărei circumscripție se află sediul parchetului din care face parte procurorul care efectuează sau supraveghează urmărirea penală. În lipsa

președintelui instanței autorizația se dă de către judecătorul desemnat de acesta.

Autorizația poate fi reînnoită, înainte sau după expirarea celei anterioare, în aceleași condiții, pentru motive temeinic justificate, fiecare prelungire neputând depăși 30 de zile.

Durata totală a interceptărilor și înregistrărilor autorizate, cu privire la aceeași persoană și aceeași faptă, nu poate depăși 120 de zile.

Înregistrarea convorbirilor dintre avocat și partea pe care o reprezintă sau o asistă în proces nu poate fi folosită ca mijloc de probă decât dacă din cuprinsul acesteia rezultă date sau informații concludente și utile privitoare la pregătirea sau săvârșirea de către avocat a unei infracțiuni dintre cele prevăzute la alin. 1 și 2.

Procurorul dispune încetarea imediată a interceptărilor și înregistrărilor înainte de expirarea duratei autorizației dacă nu mai există motivele care le-au justificat, informând despre aceasta instanța care a emis autorizația.

La cererea motivată a persoanei vătămate, procurorul poate solicita judecătorului autorizarea interceptării și înregistrării convorbirilor ori comunicărilor efectuate de aceasta prin telefon sau orice mijloc electronic de comunicare, indiferent de natura infracțiunii ce formează obiectul cercetării.

Autorizarea interceptării și a înregistrării convorbirilor sau comunicărilor se face prin încheiere motivată, care va cuprinde: indiciile concrete și faptele care justifică măsura; motivele pentru care stabilirea situației de fapt sau identificarea ori localizarea participanților nu poate fi făcută prin alte mijloace ori cercetarea ar fi mult întârziată; persoana, mijlocul de comunicare sau locul supus supravegheării; perioada pentru care sunt autorizate interceptarea și înregistrarea.”

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că dispozițiile legale criticate au mai fost supuse controlului instanței de contencios constituțional prin raportare la critici similare. Astfel, cu prilejul pronunțării Deciziei nr. 410 din 10 aprilie 2008, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 338 din 1 mai 2008, a respins ca neîntemeiată excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 91¹ și art. 91² din Codul de procedură penală.

Deoarece până în prezent nu au intervenit elemente noi, de natură să determine schimbarea acestei jurisprudențe, considerentele deciziei mai sus menționate își păstrează valabilitatea și în prezenta cauză.

Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 91¹ din Codul de procedură penală, excepție ridicată de Cristian Valer Negrușa în Dosarul nr. 1.342/112/2008 al Tribunalului Bistrița-Năsăud — Secția penală.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 4 decembrie 2008.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Magistrat-asistent,
Afrodita Laura Tutunaru

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 1.345

din 9 decembrie 2008

referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. II din Legea nr. 288/2007
pentru modificarea și completarea Legii nr. 4/1953 — Codul familiei

Ioan Vida	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Augustin Zegrean	— judecător
Simona Ricu	— procuror
Mihaela Ionescu	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a prevederilor art. II din Legea nr. 288/2007 pentru modificarea și completarea Legii nr. 4/1953 — Codul familiei, excepție ridicată de Rodica Radu, Ana Scarlat, Zoe Maria Nicolae, Radu Gheorghe Radu în Dosarul nr. 2.101/280/2008 al Judecătoriei Pitești — Secția civilă.

La apelul nominal răspund personal atât autorii excepției, Rodica Radu și Ana Scarlat, cât și părțile Georgeta Bogheț și Mariana Bobică, lipsind celelalte părți, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Cauza este în stare de judecată.

Autorii prezenți solicită admiterea excepției de neconstituționalitate pentru aceleași considerente reținute de Curtea Constituțională în Decizia nr. 755/2008.

Celelalte părți prezente susțin atât aspecte ce privesc situația de fapt în dosarul instanței de judecată, cât și aspecte străine acesteia.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de admitere a excepției de neconstituționalitate. În acest sens, arată că textul de lege criticat este contrar dispozițiilor constituționale referitoare la principiul neretroactivității legii.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea din 15 septembrie 2008, pronunțată în Dosarul nr. 2.101/280/2008, **Judecătoria Pitești — Secția civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. II din Legea nr. 288/2007 pentru modificarea și completarea Legii nr. 4/1953 — Codul familiei.** Excepția a fost ridicată de Rodica Radu, Ana Scarlat, Zoe Maria Nicolae, Radu Gheorghe Radu într-o cauză având ca obiect o acțiune în stabilirea paternității.

În **motivarea excepției de neconstituționalitate** autorii acesteia arată că, drept urmare a modificării Codului familiei prin Legea nr. 288/2007, numai acțiunea în stabilirea paternității formulată de mamă a rămas supusă prescripției de un an,

acțiunea aparținând copilului fiind declarată imprescriptibilă pe durata vieții acestuia. Totodată, arată că prevederile art. II din Legea nr. 288/2007, potrivit căruia „*Dispozițiile prezentei legi privind [...], precum și acțiunea în stabilirea paternității copilului din afara căsătoriei sunt aplicabile și în cazul copiilor născuți înainte de intrarea sa în vigoare, chiar dacă cererea este în curs de judecată*”, sunt contrare principiului constituțional al neretroactivității legii, prin aceea că extind incidența prevederilor art. 60 alin. (4) din Codul familiei și asupra dreptului la acțiune aparținând copiilor născuți înainte de intrarea în vigoare a legii modificatoare chiar și în cazurile în care, potrivit legii vechi, acest drept la acțiune era stins. De asemenea, menționează că situația din prezenta speță este similară cu aceea soluționată de Curtea Constituțională prin Decizia nr. 755/2008 prin care au fost declarate neconstituționale prevederile art. II din Legea nr. 288/2007 referitoare la aplicabilitatea dispozițiilor modificatoare acțiunilor în tăgada paternității pentru copiii născuți înainte de intrarea lor în vigoare.

Tribunalul Pitești — Secția civilă apreciază că textul de lege criticat încalcă dispozițiile constituționale ale art. 15 alin. (2) deoarece acestea se aplică și copiilor născuți înainte de intrarea sa în vigoare.

Potrivit dispozițiilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Avocatul Poporului consideră că excepția de neconstituționalitate având ca obiect prevederile art. II din Legea nr. 288/2007 pentru modificarea și completarea Legii nr. 4/1953 — Codul familiei este inadmisibilă, deoarece Curtea Constituțională, prin Decizia nr. 755/2008, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 537 din 16 iulie 2008, a admis excepția cu acest obiect.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Guvernul nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, susținerile părților prezente, concluziile procurorului, dispozițiile de lege criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Prin încheiere, instanța de judecată a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. II din Legea nr. 288/2007 pentru modificarea și completarea Legii nr. 4/1953 — Codul familiei. Însă, având în vedere atât notele scrise ale autorului excepției, cât și cauza civilă în care a fost ridicată excepția, Curtea constată că obiect al excepției de neconstituționalitate îl constituie prevederile art. II din Legea nr. 288/2007 pentru modificarea și completarea Legii nr. 4/1953 — Codul familiei, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 749 din 5 noiembrie 2007, având următorul conținut: „Dispozițiile prezentei legi privind [...], precum și acțiunea în stabilirea paternității copilului din afara căsătoriei sunt aplicabile și în cazul copiilor născuți înainte de intrarea sa în vigoare, chiar dacă cererea este în curs de judecată.”

Textul de lege criticat este raportat la dispozițiile constituționale ale art. 15 alin. (2) privind neretroactivitatea legii.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că aceasta este întemeiată, prevederile de lege criticate fiind contrare dispozițiilor constituționale ale art. 15 alin. (2).

Astfel, Curtea observă că, anterior modificării prin Legea nr. 288/2007, atât dreptul mamei la acțiunea în stabilirea paternității copilului din afara căsătoriei, cât și cel al copilului erau prescriptibile în termen de un an de la nașterea copilului.

Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Admite excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. II din Legea nr. 288/2007 potrivit căroră „Dispozițiile prezentei legi privind [...], precum și acțiunea în stabilirea paternității copilului din afara căsătoriei, sunt aplicabile și în cazul copiilor născuți înainte de intrarea sa în vigoare, chiar dacă cererea este în curs de judecată”, excepție ridicată de aceiași autori în același dosar al aceleiași instanțe.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 9 decembrie 2008.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Magistrat-asistent,
Mihaela Ionescu

HOTĂRĂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI**GUVERNUL ROMÂNIEI****HOTĂRÂRE****privind transmiterea unei părți din imobilul „Palatul Parlamentului”, aflat în domeniul public al statului, din administrarea Camerei Deputaților în administrarea Senatului României**

În temeiul art. 108 din Constituția României, republicată, al art. 12 alin. (1) și (2) din Legea nr. 213/1998 privind proprietatea publică și regimul juridic al acesteia, cu modificările și completările ulterioare, și al art. II din Legea nr. 226/2008 pentru modificarea art. 1 din Legea nr. 137/2000 privind regimul juridic al terenului aferent Palatului Parlamentului României,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Art. 1. — Se aprobă transmiterea unei părți din imobilul „Palatul Parlamentului”, aflat în domeniul public al statului, situat în municipiul București, având datele de identificare prevăzute în anexa care face parte integrantă din prezenta hotărâre, din administrarea Camerei Deputaților în administrarea Senatului României.

Art. 2. — Predarea-preluarea părții din imobil transmise potrivit art. 1 se face pe bază de protocol încheiat între părțile

interesate, în termen de 90 zile de la data intrării în vigoare a prezentei hotărâri.

Art. 3. — Se autorizează Ministerul Economiei și Finanțelor să efectueze modificările ce decurg din aplicarea prevederilor prezentei hotărâri în bugetele celor două camere ale Parlamentului.

PRIM-MINISTRU
CĂLIN POPESCU-TĂRICEANU

Contrasemnează:
Ministrul economiei și finanțelor,
Varujan Vosganian

București, 17 decembrie 2008.
Nr. 1.684.

ANEXĂ

DATELE DE IDENTIFICARE
a părții din imobilul „Palatul Parlamentului” care se transmite din administrarea Camerei Deputaților în administrarea Senatului României

Locul unde este situat imobilul	Persoana juridică de la care se transmite imobilul	Persoana juridică la care se transmite imobilul	Numărul de identificare atribuit de MEF	Caracteristicile tehnice ale părții din imobil
Municipiul București, str. Izvor nr. 2—4, sectorul 5, cod 70647	Camera Deputaților	Senatul României	— cod de clasificare nr. 8.29.03 — nr. M.F. 35248 (parțial)	Construcții: Drumuri, alei, platforme — suprafață construită = 21.725 m ²
			— cod de clasificare nr. 8.29.03 — nr. M.F. 35247 (parțial)	Teren în afara construcțiilor — suprafață aferentă amenajărilor exterioare (delimitată de corpurile B1—A1—B3—E3, limita supraterană a tunelului PA2, Calea 13 Septembrie și Catedrala Mântuirii Neamului). Suprafață teren = 73.884 m ² Teren sub construcții (cotă indiviză) aferent spațiilor administrate de Senat = 81.984 m ²

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRÂRE

privind aprobarea nivelurilor impozitului pe mijloacele de transport prevăzute la art. 263 alin. (4) și (5) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, aplicabile în anul fiscal 2009

În temeiul art. 108 din Constituția României, republicată, și al art. 292 alin. (3) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Art. 1. — Se aprobă nivelurile impozitului pe mijloacele de transport prevăzute la art. 263 alin. (4) și (5) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 927 din 23 decembrie 2003, cu modificările și completările ulterioare, aplicabile în anul fiscal 2009, prevăzute în anexa care face parte integrantă din prezenta hotărâre.

Art. 2. — În vederea stabilirii impozitului datorat pentru anul fiscal 2009, pentru fiecare mijloc de transport care face obiectul anexei, întreprinderile și operatorii de transport rutier,

așa cum sunt aceștia definiți în Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 109/2005 privind transporturile rutiere, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 102/2006, cu modificările și completările ulterioare, au obligația să declare pe propria răspundere, până la data de 31 martie 2009, dacă vehiculul a efectuat sau urmează să efectueze în cursul anului 2009 cel puțin o operațiune de transport rutier internațional.

Art. 3. — Prezenta hotărâre intră în vigoare la data de 1 ianuarie 2009.

PRIM-MINISTRU
CĂLIN POPESCU-TĂRICEANU

Contrasemnează:
Ministrul transporturilor,
Ludovic Orban
Ministrul internelor și reformei administrative,
Cristian David
Departamentul pentru afaceri europene,
Aurel Ciobanu-Dordea,
secretar de stat
Ministrul economiei și finanțelor,
Varujan Vosganian

București, 17 decembrie 2008.
Nr. 1.697.

ANEXĂ

1. Nivelurile impozitului pe mijloacele de transport prevăzute la art. 263 alin. (4) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, aplicabile în anul fiscal 2009

Autovehicule de transport marfă cu masa totală autorizată egală sau mai mare de 12 tone					
	Numărul axelor și masa totală maximă autorizată	Impozitul în lei pentru vehiculele angajate exclusiv în operațiunile de transport intern		Impozitul în lei pentru vehiculele angajate în operațiunile de transport intern și internațional	
		Vehicule cu sistem de suspensie pneumatică sau un echivalent recunoscut	Vehicule cu alt sistem de suspensie	Vehicule cu sistem de suspensie pneumatică sau un echivalent recunoscut	Vehicule cu alt sistem de suspensie
I	Vehicule cu două axe				
	1 Masa nu mai puțin de 12 tone, dar nu mai mult de 13 tone	0	86	0	107
	2 Masa nu mai puțin de 13 tone, dar nu mai mult de 14 tone	86	238	107	297
	3 Masa nu mai puțin de 14 tone, dar nu mai mult de 15 tone	238	335	297	418
	4 Masa nu mai puțin de 15 tone, dar nu mai mult de 18 tone	335	757	418	946
II	Vehicule cu trei axe				
	1 Masa nu mai puțin de 15 tone, dar nu mai mult de 17 tone	86	150	107	187
	2 Masa nu mai puțin de 17 tone, dar nu mai mult de 19 tone	150	307	187	383
	3 Masa nu mai puțin de 19 tone, dar nu mai mult de 21 tone	307	398	383	497
	4 Masa nu mai puțin de 21 tone, dar nu mai mult de 23 tone	398	613	497	766
	5 Masa nu mai puțin de 23 tone, dar nu mai mult de 25 tone	613	953	766	1.191
	6 Masa nu mai puțin de 25 tone, dar nu mai mult de 26 tone	613	953	766	1.191

	Numărul axelor și masa totală maximă autorizată	Impozitul în lei pentru vehiculele angajate exclusiv în operațiunile de transport intern		Impozitul în lei pentru vehiculele angajate în operațiunile de transport intern și internațional	
		Vehicule cu sistem de suspensie pneumatică sau un echivalent recunoscut	Vehicule cu alt sistem de suspensie	Vehicule cu sistem de suspensie pneumatică sau un echivalent recunoscut	Vehicule cu alt sistem de suspensie
III	Vehicule cu patru axe				
	1 Masa nu mai puțin de 23 tone, dar nu mai mult de 25 tone	398	404	497	504
	2 Masa nu mai puțin de 25 tone, dar nu mai mult de 27 tone	404	630	504	787
	3 Masa nu mai puțin de 27 tone, dar nu mai mult de 29 tone	630	1.000	787	1.249
	4 Masa nu mai puțin de 29 tone, dar nu mai mult de 31 tone	1.000	1.483	1.249	1.853
	5 Masa nu mai puțin de 31 tone, dar nu mai mult de 32 tone	1.000	1.483	1.249	1.853

2. Nivelurile impozitului pe mijloacele de transport prevăzute la art. 263 alin. (5) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, aplicabile în anul fiscal 2009

Combinății de autovehicule (autovehicule articulate sau trenuri rutiere) de transport marfă cu masa totală maximă autorizată egală sau mai mare de 12 tone

	Numărul axelor și masa totală maximă autorizată	Impozitul în lei pentru vehiculele angajate exclusiv în operațiunile de transport intern		Impozitul în lei pentru vehiculele angajate în operațiunile de transport intern și internațional	
		Vehicule cu sistem de suspensie pneumatică sau un echivalent recunoscut	Vehicule cu alt sistem de suspensie	Vehicule cu sistem de suspensie pneumatică sau un echivalent recunoscut	Vehicule cu alt sistem de suspensie
I	Vehicule cu 2+1 axe				
	1 Masa nu mai puțin de 12 tone, dar nu mai mult de 14 tone	0	0	0	0
	2 Masa nu mai puțin de 14 tone, dar nu mai mult de 16 tone	0	0	0	0
	3 Masa nu mai puțin de 16 tone, dar nu mai mult de 18 tone	0	40	0	49
	4 Masa nu mai puțin de 18 tone, dar nu mai mult de 20 tone	40	89	49	111
	5 Masa nu mai puțin de 20 tone, dar nu mai mult de 22 tone	89	208	111	259
	6 Masa nu mai puțin de 22 tone, dar nu mai mult de 23 tone	208	268	259	335
	7 Masa nu mai puțin de 23 tone, dar nu mai mult de 25 tone	268	484	335	604
	8 Masa nu mai puțin de 25 tone, dar nu mai mult de 28 tone	484	848	604	1.060
II	Vehicule cu 2+2 axe				
	1 Masa nu mai puțin de 23 tone, dar nu mai mult de 25 tone	84	194	104	242
	2 Masa nu mai puțin de 25 tone, dar nu mai mult de 26 tone	194	318	242	397
	3 Masa nu mai puțin de 26 tone, dar nu mai mult de 28 tone	318	468	397	584
	4 Masa nu mai puțin de 28 tone, dar nu mai mult de 29 tone	468	564	584	704
	5 Masa nu mai puțin de 29 tone, dar nu mai mult de 31 tone	564	925	704	1.156
	6 Masa nu mai puțin de 31 tone, dar nu mai mult de 33 tone	925	1.284	1.156	1.605
	7 Masa nu mai puțin de 33 tone, dar nu mai mult de 36 tone	1.284	1.949	1.605	2.436
	8 Masa nu mai puțin de 36 tone, dar nu mai mult de 38 tone	1.284	1.949	1.605	2.436
III	Vehicule cu 2+3 axe				
	1 Masa nu mai puțin de 36 tone, dar nu mai mult de 38 tone	1.022	1.422	1.277	1.777
	2 Masa nu mai puțin de 38 tone, dar nu mai mult de 40 tone	1.422	1.932	1.777	2.415
IV	Vehicule cu 3+2 axe				
	1 Masa nu mai puțin de 36 tone, dar nu mai mult de 38 tone	904	1.254	1.129	1.567
	2 Masa nu mai puțin de 38 tone, dar nu mai mult de 40 tone	1.254	1.734	1.567	2.167
	3 Masa nu mai puțin de 40 tone, dar nu mai mult de 44 tone	1.734	2.565	2.167	3.206
V	Vehicule cu 3+3 axe				
	1 Masa nu mai puțin de 36 tone, dar nu mai mult de 38 tone	514	622	642	777
	2 Masa nu mai puțin de 38 tone, dar nu mai mult de 40 tone	622	928	777	1.160
	3 Masa nu mai puțin de 40 tone, dar nu mai mult de 44 tone	928	1.477	1.160	1.846

ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE

MINISTERUL INTERNELOR ȘI REFORMEI ADMINISTRATIVE

ORDIN

pentru aprobarea Regulamentului de organizare și funcționare al Colegiului Național de Afaceri Interne

Având în vedere dispozițiile art. 1 alin. (2) din Hotărârea Guvernului nr. 1.239/2008 privind înființarea, organizarea și funcționarea, în cadrul Academiei de Poliție „Alexandru Ioan Cuza” din Ministerul Internelor și Reformei Administrative, a Colegiului Național de Afaceri Interne,

în temeiul art. 7 alin. (4) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 30/2007 privind organizarea și funcționarea Ministerului Internelor și Reformei Administrative, aprobată cu modificări prin Legea nr. 15/2008, cu modificările ulterioare,

ministrul internelor și reformei administrative emite următorul ordin:

Art. 1. — Se aprobă Regulamentul de organizare și funcționare al Colegiului Național de Afaceri Interne, prevăzut în anexa care face parte integrantă din prezentul ordin.

Art. 2. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Ministrul internelor și reformei administrative,
Cristian David

București, 16 decembrie 2008.
Nr. 689.

ANEXĂ

REGULAMENT

de organizare și funcționare al Colegiului Național de Afaceri Interne

CAPITOLUL I Dispoziții generale

Art. 1. — (1) Colegiul Național de Afaceri Interne, denumit în continuare *Colegiu*, este înființat, se organizează și funcționează potrivit Hotărârii Guvernului nr. 1.239/2008 privind înființarea, organizarea și funcționarea, în cadrul Academiei de Poliție „Alexandru Ioan Cuza” din Ministerul Internelor și Reformei Administrative, a Colegiului Național de Afaceri Interne.

(2) Activitățile Colegiului sunt finanțate de la bugetul Ministerului Internelor și Reformei Administrative și prevăzute în bugetul Academiei de Poliție.

(3) Baza tehnico-materială necesară funcționării Colegiului este asigurată de Academia de Poliție „Alexandru Ioan Cuza”, inclusiv din surse provenite din sponsorizări primite cu această destinație.

Art. 2. — Colegiul are rolul de a asigura cadrul instituțional la nivel național și strategic pentru pregătirea în domeniul afacerilor interne, precum și pentru formarea continuă a ofițerilor de conducere de nivel superior și a experților din Ministerul Internelor și Reformei Administrative și a altor categorii de personal din țară și din străinătate, potrivit art. 3 alin. (1) din Hotărârea Guvernului nr. 1.239/2008.

Art. 3. — Colegiul este o structură fără personalitate juridică și funcționează independent de orice interferențe ideologice sau politice.

Art. 4. — Colegiul are ca obiectiv cercetarea fundamentală în domeniul afacerilor interne de pe palierul strategic, din

perspectiva atribuțiilor ce revin Ministerului Internelor și Reformei Administrative privind administrația publică, ordinea și siguranța publică.

Art. 5. — Colegiul contribuie cu expertiză specializată la clarificarea conceptuală și dezvoltarea doctrinei afacerilor interne, la sprijinirea asumării doctrinei la nivel instituțional, a adoptării deciziilor de nivel strategic, precum și la îndeplinirea misiunilor de către structurile ministerului.

Art. 6. — Colegiul desfășoară activități de studii postuniversitare de specializare, organizate prin programe de studii în domeniul afacerilor interne, în conformitate cu art. 3 alin. (1) din Hotărârea Guvernului nr. 1.239/2008.

Art. 7. — (1) Conform aprobărilor Senatului universitar al Academiei de Poliție „Alexandru Ioan Cuza”, sistemul cursurilor organizate este modular, forma învățământ de zi, iar durata cursurilor este între 3 și 6 luni. Selectarea cursanților se face conform Metodologiei de admitere la Colegiu.

(2) Planurile de învățământ se propun de conducerea Colegiului, se validează de Senatul universitar al Academiei de Poliție „Alexandru Ioan Cuza”, se avizează de Ministerul Educației, Cercetării și Tineretului și se aprobă de ministrul internelor și reformei administrative.

Art. 8. — (1) Cursurile Colegiului se finalizează în urma evaluării cursanților, prin susținerea unei lucrări de absolvire și a contribuțiilor științifice a acestora la cercetarea fundamentală în domeniul afacerilor interne.

(2) Absolvenților Colegiului li se acordă diplomă de studii postuniversitare de specializare în domeniul afacerilor interne.

Art. 9. — (1) Cursurile Colegiului se pot desfășura, conform programelor analitice ale disciplinelor și planificării activităților, și în spațiile puse la dispoziție cu facilitățile aferente, de către structurile Ministerului Internelor și Reformei Administrative care le administrează.

(2) Colegiul poate beneficia de sponsorizări destinate unor activități de documentare ale cursanților, desfășurate în țară și/sau în străinătate.

CAPITOLUL II

Organizarea Colegiului

Art. 10. — (1) Colegiul este compus din:

- conducerea Colegiului;
- Catedra de pregătire integrată în afaceri interne;
- Compartimentul de planificare, evidență și secretariat.

(2) Structurile prevăzute la alin. (2) se înființează, funcționează, se desființează și/sau se reorganizează potrivit normelor aplicabile în învățământul universitar național.

(3) Colegiul face parte din structura Academiei de Poliție „Alexandru Ioan Cuza” și se subordonează direct rectorului.

(4) Directorul și directorul adjunct ai Colegiului fac parte de drept din Senatul universitar al Academiei de Poliție „Alexandru Ioan Cuza”.

Art. 11. — (1) Între compartimente și conducerea Colegiului se stabilesc relații de autoritate ierarhice și funcționale, iar între Catedra de pregătire integrată în afaceri interne și Compartimentul planificare, evidență și secretariat, relații de cooperare și coordonare.

(2) Colegiul cooperează cu conducerile direcțiilor generale și direcțiilor de specialitate din Ministerul Internelor și Reformei Administrative în vederea stabilirii necesarului de resurse umane cu competență decizională strategică, conform dinamicii fenomenelor sociale, identificării și punerii în aplicare a mutațiilor ce fac obiectul adoptării planurilor de învățământ la specificul domeniului programelor formative și de perfecționare.

(3) Colegiul colaborează cu celelalte instituții similare de perfecționare în domeniul strategic în vederea efectuării schimburilor de programe de pregătire.

(4) Colegiul cooperează cu celelalte structuri din componența Academiei de Poliție „Alexandru Ioan Cuza” în vederea exploatarea științifică a noutăților care apar cu ocazia desfășurării cursurilor de masterat și doctorat.

Art. 12. — Sistemul informațional al Colegiului poate furniza elementele necesare fundamentării deciziei la nivelul conducerii Academiei de Poliție „Alexandru Ioan Cuza”.

CAPITOLUL III

Atribuțiile colegiului

Art. 13. — Colegiul are următoarele atribuții principale:

1. asigură, potrivit Hotărârii Guvernului nr. 1.239/2008, pregătirea generală și de specialitate în domeniul afacerilor interne, în beneficiul personalului Ministerului Internelor și Reformei Administrative și al altor categorii de personal din țară și din străinătate;

2. întocmește planurile de învățământ pentru cursurile care se desfășoară și le promovează prin Academia de Poliție „Alexandru Ioan Cuza”, în vederea avizării de către Ministerul Educației, Cercetării și Tineretului și aprobării de către ministrul internelor și reformei administrative;

3. organizează atât activități de cercetare științifică fundamentală în domeniul afacerilor interne, cât și dezbateri interne sau publice ale rezultatelor acestora;

4. propune împreună cu Academia de Poliție „Alexandru Ioan Cuza” Direcției generale management resurse umane cifra de școlarizare pentru fiecare curs;

5. propune Senatului universitar criteriile de selecție pentru admiterea în Colegiu;

6. stabilește standardele pregătirii pe baza cărora se organizează procesul formativ;

7. stabilește și dezvoltă cooperarea în domeniul afacerilor interne, cu parteneri români și străini, sens în care poate încheia, prin Academia de Poliție „Alexandru Ioan Cuza”, acorduri și protocoale de colaborare;

8. stabilește strategia de marketing a Colegiului;

9. organizează și desfășoară alte activități formative potrivit prevederilor legale.

CAPITOLUL IV

Conducerea Colegiului

Art. 14. — (1) Conducerea Colegiului se asigură de către un director, ajutat de un director adjunct.

(2) Directorul conduce întreaga activitate a Colegiului și îl reprezintă în relațiile cu celelalte unități ale Ministerului Internelor și Reformei Administrative, cu organisme și instituții din țară și din străinătate, în limitele și competențele stabilite și pe baza mandatului încredințat.

(3) Directorul adjunct se subordonează directorului Colegiului și răspunde în fața acestuia de planificarea, organizarea, desfășurarea și controlul activității desfășurate în cadrul acestuia.

Art. 15. — Directorul poate delega unele competențe directorului adjunct. În absența directorului, exercitarea atribuțiilor de comandă este preluată de directorul adjunct, iar în absența acestuia, de persoana numită de director în acest scop.

Art. 16. — (1) Încadrarea funcțiilor de polițiști din cadrul Colegiului se face conform Legii nr. 360/2002 privind Statutul polițistului, cu modificările și completările ulterioare, și actelor normative specifice acestei categorii de personal.

(2) Pentru ocuparea funcțiilor didactice se va respecta legislația specifică învățământului universitar.

(3) Funcția de director (personal contractual) se ocupă conform legislației specifice categoriei personalului din care face parte.

CAPITOLUL V

Atribuțiile compartimentelor Colegiului

Art. 17. — Catedra de pregătire integrată în afaceri interne are următoarele atribuții principale:

1. elaborează planurile de învățământ și programele analitice ale disciplinelor;

2. răspunde de calitatea procesului de învățământ la disciplinele care aparțin catedrei;

3. verifică suporturile de curs elaborate de membrii catedrei și destinate procesului de învățământ, în ceea ce privește corectitudinea informației și originalitatea textului;

4. avizează, prin comisia metodică a catedrei, conținutul cursurilor și publicațiilor realizate în cadrul Colegiului;

5. propune planul anual de editare a cursurilor și a altor materiale didactice;

6. aprobă planurile anuale de cercetare științifică ale cadrelor didactice;

7. evaluează activitatea didactică și științifică a cadrelor didactice;

8. propune scoaterea la concurs a posturilor didactice din cadrul catedrei, componența comisiilor de concurs și de soluționare a contestațiilor;

9. avizează tematica și bibliografia concursului pentru ocuparea posturilor;

10. asigură transmiterea și însușirea cunoștințelor necesare cursanților pentru aplicarea acestora în activitatea practică;

11. organizează alegerile pentru ocuparea funcției de șef de catedră;

12. numește secretarul științific al catedrei;

13. organizează manifestări științifice, academice, de tip seminar, conferință, întâlniri de lucru, simpozioane cu participare internă și internațională în domeniul de competență.

Art. 18. — Compartimentul de planificare, evidență și secretariat are următoarele atribuții principale:

1. planifică activitățile de pregătire pe programe de curs;

2. informează și consiliază personalul didactic și cursanții cu privire la participarea la programe internaționale în domeniul educației și formării profesionale; inițiază proiecte pentru aceste programe și le promovează;

3. diseminează informațiile privind calendarul acțiunilor, solicitărilor de propuneri la nivel național și european;

4. ține evidența cursanților străini înscriși la Colegiu;

5. pregătește festivitățile ocazionate de deschiderea și închiderea cursurilor;

6. organizează și realizează activități de statistică referitoare la cursanții Colegiului;

7. asigură publicarea în presă a unor materiale care vizează activitatea instituției, potrivit competențelor;

8. primește, înregistrează și distribuie documentele destinate Colegiului și pe cele emise de Colegiu;

9. gestionează lucrările cu termen care au fost distribuite spre soluționare Colegiului;

10. întocmește, potrivit normelor legale, nomenclatorul arhivistic cuprinzând grupele de dosare și termenele de păstrare;

11. gestionează evidența inventarelor documentelor intrate în arhivă și mișcării acestora;

12. organizează păstrarea și conservarea arhivei Colegiului;

13. asigură aprovizionarea cu tipărituri și acte speciale sau cu regim special pentru cursanți și absolvenți, acte de studii și alte documente necesare;

14. organizează înscrierea candidaților la Colegiu;

15. întocmește situațiile candidaților admiși, ale celor care au promovat examenele pe discipline de învățământ și ale absolvenților;

16. întocmește documentele necesare susținerii examenelor la disciplinele cursului.

CAPITOLUL VI

Dispoziții finale

Art. 19. — Personalul Colegiului este obligat să cunoască și să aplice în părțile care îl privesc prevederile prezentului regulament.

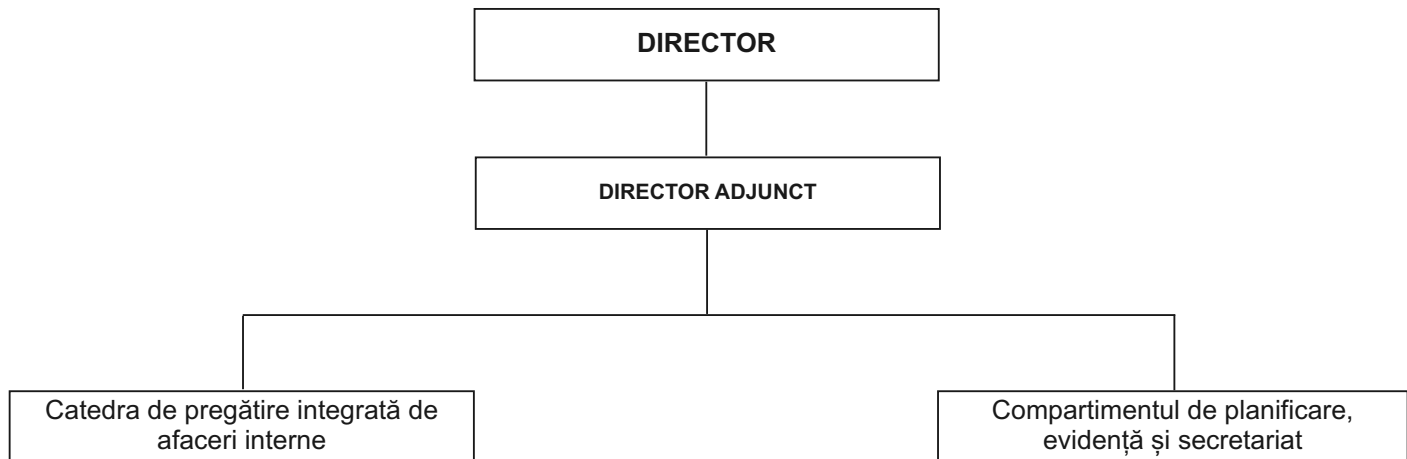
Art. 20. — Fișele posturilor pentru personalul Colegiului se întocmesc în conformitate cu legislația în vigoare.

Art. 21. — Cursanții care nu fac parte din cadrele active ale Ministerului Internelor și Reformei Administrative vor suporta cheltuielile privind școlarizarea, conform normelor legale în vigoare.

Art. 22. — Organigrama Colegiului este prevăzută în anexa care face parte integrantă din prezentul regulament.

ANEXĂ

ORGANIGRAMA Colegiului Național de Afaceri Interne

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; C.I.F. RO427282,
IBAN: RO55RNCB0082006711100001 Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București
și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București
(alocat numai persoanelor juridice bugetare)

Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, internet: www.monitoruloficial.ro

Adresa pentru publicitate: Centrul de vânzări și informare, București, șos. Panduri nr. 1,
bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 021.411.58.33 și 021.410.47.30, fax 021.410.77.36 și 021.410.47.23

Tiparul: „Monitorul Oficial” R.A.

5 948368 323230